

Illustruotas Mėnesinis Žurnalas Išeina Worcester, Mass., 25 d. kiekvieno mėnesio. Leidžia "Kardo" Bendrovė.

No. 11

107

LAPKRIČIO-NOVEMBER 25, 1916 Metų.

Vol.IV. metai IV.

PEKLA PO VERDUNU.

Kaizeris su savo sunum gena paklusnias avelas į pragaro nasrus.

“KARDO” APŽVALGA

“Kardo” Bendrovė ant Naujų Metų duos 25 dolerius dovanų tam “Kardo” skaitytojui, kuris per Gruodžio (December) mėnesį prikals “Kardui” daugiausia naujų skaitytojų. (Perskaitykit apskelbimą, kuris telpa šiame numeryje ant puslapio 8).

—o—o—o—

Netik Lenkija, bet jau ir Lietuva “liusa”. Telegramos praneša, jogei Lietuvos karaliū busias ne Gabrys, bet kaizerio sunus, princas Eitel Frederich.

Ar žinot kodėl kaizeris teikia “laisvę” tom dviem tautom? Ogi todėl, kad Lenkija gali suorganizuot armiją “tėvynei” ginti iš 800,000 vyrų, o Lietuva — iš 200,000. Vadinasi, visas milijonas — tiečių pusėj!

kareivių... armijos prisidės ir
O jeigu prie tos...
musų Amerikoniški vyčiai, tuomet...
darys ovaž didelę spėką.

Vyčiai, nesinauskite! Dabar jums yra “best chance” parodyt savo chrabrost!

—o—o—o—

Šiame “Kardo” numeryje telpa du idomus straipsniai. “Prakeiktos Aukos” ir “Paršas”. Patariame savo skaitytojams juos atydziai perskaityti.

—o—o—o—

“Lietuvių Diena” jau praėjo. Spėjama, kad išviso toj dienoj surinkta nuo karės nukentėjusiai Lietuviai apie 100 tukstančių dolerių. Jeigu ne klerikalų ir tautininkų intrigos, tai gal būtų buvę surinkta du syk tiek.

—o—o—o—

Viso labo tik mokytojas Šalčius (dabartinis Centralio Komiteto pisorius) išsiuntinėjo tautiškų ir klerikališkų fondų skyriams aplinkraštį, kuriame įsakoma Lietuvių Dienoj apsisaugoti, kad į aukų rinkikus nepakliūtų socialistai.

Tam žmogeliui, matomai, jau gaidukai pradėjo giedot galvoj iš baimės prieš socialistus.

—o—o—o—

“Raudonoji Savaitė” būtų buvęs pasekmingesnė, jeigu ją būtų surėngę atskirai nuo “Lietuvių Dienos”. Dabargi tulose kolonijose dvejį “atpuskai” liko sumaišyti į kruvą ir išėjo... prieš

—o—o—o—

Jau po rinkimų. Didžiama darbininkų balsavo už demokratų ir repu-

blikonus. Prezidentu išrinktas Wilsonas. Socialistų kandidatas Bensonas gavo apie 1,300,000 balsų.

Laike pirmos Wilsono “službos” valgėme duodą, bet laike antros kad tik neprisieitų graužti akmenis.

—o—o—o—

Dabar visiems paliko aišku, kodėl ponas Šliupas. pamynęs po kojų laisvamanybę, pradėjo gerintis klerikalams. Juk jis jau nuo seniai žinojo, kad p. Yčas, klerikalų stulpas, bus jo žentu.

—o—o—o—

Pasirodo, kad p. Yčas antru kartu atvyko Amerikon ne Lietuvai aukų rinkti, bet... ženyti.

Visgi žingeitų būtų žinoti, iš kur bus padengtos p. Yčo kelionės lėšos? Nejaugi iš tų pinigų, kurie yra surinkti dalį karės nukentėjusių?

—o—o—o—

Raudonasis “Kovos” numeris buvo naudingas ne tik darbininkams, bet ir akių daktarams. Ne vienas darbininkas, prie lempos šviesos ištisai perskaitęs tą numerį, ant rytojaus turėjo kreiptis pas akių daktarą.

“Kovos” personalas, matomai, nori, kad visi socialistai nešiotų akinius.

—o—o—o—

“St. Vincents Visitor”, kurį redaguoja kunigas, už prisiuntimą 20 naujų skaitytojų duoda ražančių, ant kurio kiekvieno karoliuko sukalbėjus po “Sveika Marija”, muzikas gauna 500 atlaidų.

Neužilgo romistai už gerus pinigus mulkiams galės pristatyt ir Liucipieriaus uošvės pantaplį su dideliais atlaidais. Viską už pinigus!

—o—o—o—

Beveik visuose anglų ir lietuvių laikraščiuose buvo paskelbta, jogei šių metų rinkimuose socialistų kandidatas prezidentus Allan Bensonas gavo vieną milijoną tris šimtus tukstančius balsų.

Bostoniškė “Ateitis”, paduodama žinią apie rinkimų pasekmes, sako, jogei socialistų kandidatas į prezidentus viso pro viso gavo... ar žinot kiek? Ogi tik šimtą trisdešimt tukstančių balsų.

Negalėdami kitaip, tai nors falšy-

vom žiniom mūsų tautininkėliai žemina socialistų partiją.

—o—o—o—

Rengiasi prie inkvizicijos.

Pradėjus kalbėti apie Lietuvos nepriklausomybę, klerikalai pradėjo galvoti, kaip išnaikinus bedievius neprigulmingoj Lietuvoj. Bostono “Špitolninkas” sako:

“Pavyzdžiui, tokie raštai, kaip “Šakės-Kardai”, tokios prakalbos, kaip Mockaus, o iš dalies Bagočiaus ir Šliupo — turės būti draudžiamos ir persekiojamos. Gal bus tokie, kurie šauks, kad tai sąžinės varžymas. Bet išmintingi žmonės supras, jog tai yra persekiojimas išdykumo ir žemumo.”

Vadinasi, Kemešio organas norėtų, kad Lietuvoj būtų įtaisyta inkvizicija bedieviams.

Peranksti pradėjot kranksėti, juodvarniai! Galbut Lietuvos žmonės greičiau sutiks pasiųsti beprotnamį tokius Kemešius ir Miliauskus, negu paniekinti tokius kalbėtojas, kaip Bagočius ir Mockus arba persekioti tokius raštus, kaip “Kardas”. O kaslink Šliupo... Well, jis atliks antrą išpažintį ir bus tikras klerikalas.

—o—o—o—

L.S.S. VI Rajono kandidatais į organizatorius buvo šie draugai: K. Žiurinskas, M. M. Plepis ir V. Želionis. Ar žinot kas liko išrinktas? Ogi K. Žilinskas.

Skaitom “Kovoj” rinkimų pasekmes ir stebimės: kaip VI Rajono draugai, balsuodami už Žiurinską, Plepį ir Želionį, galėjo išbalsuoti Žilinską — visai pašalinį žmogų?

—o—o—o—

Lietuvių Moterų Progresyviško Susivienijimo vaisius.

"KARDAS"**Illustrated Monthly Magazine.**

Published by Kardas Pub. Co.

149 Millbury St., Worcester, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A.\$1.00

In Canada and Europe\$1.25

Single copy 10c.

"KARDAS"**Ilustruotas Mėnesinis Žurnalas.**

Leidžia "Kardo" Bendrovė,

149 Millbury St., Worcester, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoj\$1.00

Canadoj ir Europoj\$1.25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter November 10-th, 1914., at post office at Worcester, Mass. under the Act of March 3, 1879.

STATEMENT of THE OWNERSHIP MANAGEMENT CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

of "Kardas" published every Month at Worcester, Massachusetts for October 1-st, 1916.

State of Massachusetts, County of Worcester.

Before me a Notary Public in and for the state and county aforesaid, personally appeared Joseph Neviackas, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is Business Manager of the Kardas Publishing Company and that the following is, of the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher, the "Kardas" Company, Worcester, Mass.

Editor, J. Neviackas, 20 Alpine St., Worcester, Mass.

Managing Editor, Joseph Neviackas, 20 Alpine St., Worcester, Mass.

Business Manager, Joseph Neviackas, 20 Alpine St., Worcester, Mass.

2. That the owners are:

Peter Plokštis, Vernon Hotel, Worcester, Mass.

Nikodem Kudarauskas, 18 Worth St., Worcester, Mass.

F.J. Bagočius, 249 W. Broadway, So. Boston, Mass.

J. Neviackas, 20 Alpine St., Worcester, Mass.

3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders owning 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are:

None.

Joseph Neviackas, business manager.

Sworn to and subscribed before me this Tenth day of October, 1916.

(SEAL) Notary Public, John Burokas
(My commission expires December 1, 1922.)

"KARDO" SPINDULIAI.

Dievas, anot jo sutvertojų kunigų ir jų viršininkų, yra esybė be formos, be kuno, be sanarių. Tad kodėl apie tą Dievą yra kalbama kaip apie vyrą? Romos pagonys net paveikslus jo piešia

su kelinėmis. Kodėl? Ar ta esybė turi lytį? Lai paaiškina mūsų kunigai savo klystančioms avelėms, kurios pradeda abejot apie reikalingumą Dievui kelnų. "Karde" bus suteikta jiems vieta.

—O—

Romiški pagonys savo Dievą paprastai kepdavo iš kvietinių miltų. Karės laiku, kada kvietiniai miltai labai pabrango, vokiečių kunigai pradėjo kepti jį iš bulvinių miltų ir sako, kad "just as good". Dievas taipgi ne protestuoja, nes jau priprato. Mat Francijoje, diocезijoje Dijon, kunigai kepė iš bulvių per paskutinius 15 metų. Pagaliaus nėra nei reikalo protestuoti: bulvės yra Irlandiečių tautišku fruktu, o jie tokie dievobaimingi ir nuolankūs papistai!

—O—

Kunigai nori priversti Suv. Valstijų valdžią, kad ana neleistų krasa vežti tokią literatūrą, kuri išaiškina jų bažnyčios istoriją, praeitės darbelius ir dabarties nuopelnus. Toks pageidavimas yra labai lengvai išaiškinamas, o vienok baisiai neliogiškas: ką mes būtume sakę, jei senovės nedorėliai ir prasižengėliai but uždraudę Jeremiošiui ir Izaosiui išjuokti ir išniekinti jų darbų? Į ką but panašų jei, padėkim sau, dabar velnias pareikalautų, idant valdžia persekiotų visus tuos, kurie "blevyzgoja" apie jo šulerystes ir suvadžiojimus? O vienok tik visi turėtų tokią pat tiesą ir panašią teisybę, kaip ir kunigai.

—O—

Kiekvienas iš mūsų yra girdėjęs tamsius kunigus klausiant: "Ar gali Dievas atleisti žmonėms jų prasižengimus?"

Kada aš pamislinu apie to Dievo vulkanus, kurie ardo žmogaus darbą ir tukstančius bėgyje kelių sekundų išžudo; apie tas audras, ciklonus, kurie kitus tukstančius praryja; apie tvanus, kurie išskandina nesuskaitomus tukstančius; apie jo žaibus, kurie drasko, ardo ir užmuša, apie badą, kuris renka sau aukas tarp dorų ir nedorėlių; apie marą ir ligas, kurie žudo kiltadvasius, lygiai kaip ir niekšus, apie tuos jo apaštalus, kurie tukstančiams varde jo ir jam besišypsant laužė žmonių kaulus, kitiems lupė gyviems skuras, traukė liežuvių, draskė nagus ir moterims su replėmis plešė krutis; apie jo įsteigtą

vergystę, su kurios pagelba vieni žmonės laiko kitus vietoje žemiausio gyvulio; apie tą tamsią gaują jo apaštalų, kunigų, misijonierių ir minykų, kurie pavergia žmonių dvasią ir pasaulį maitina prietarais, sėja žmonių tarpe neapykantos nuodus ir palaiko tamsybę vardan jo; kada aš pamislinu apie tuos nesuskaitomus šimtmečius vargo, skurdo, kančių ir ašarų, kuriuos žmonija turėjo pergyventi dėlto, kad tam Dievui patiko tuomi pasaulį ir žmones "apdovanoti," — aš su kiekvienu kitu protaujančiu žmogumi klausiu:—

"Ar gali žmonės atleisti tam kunigų Dievui jo baisius prasižengimus?"

—O—

Krikščionybė, katalikystė — tai "neber alles." Pasižiūrėjus į religijų istoriją, žmogus matai senovės Egiptiečius budavojant pyramidas pagal Nilą ir statant milžiniškus pantonus — žmonių mokslų, politinių ir religinių susirinkimų vietas; Babyloniečiai ir Nineveh supylė augstus kalnus — palaičių savo buvimo; Denidai paliko didelius akmenis skritulius; Meksikonai — teokallis; saulės — maldnamiai's garsus yra Peručiai; Kinai turi savo garsias sienas; Graikai — akropolis, o katalikai, krikščionys? Supuvusių paleistuvių papų Romoj, šventą inkviziciją, jezuitus su savo dora ir paleisturnių, už viduramžio papas doriškai negeresnių kunigų armiją, kurių godumas ant pinigų perviršija godumą pasakiško Liucipieriaus ant "negerų" dušių. Fritzas.

Ir taip, Rumunija, kaip tasai Adomas, suvalgė uždraustą vaisių, kurį jam įteikė viliojanti talkininkų merga, kariško žalčio pakurstoma. Ko gero, už tą grieką Rumunija bus išvyta iš savo šalies, kaip Adomas iš Rojaus.

IŠ BAŽNYČIOS PRIE SKLĖNYČIOS

Tie laidokai klerikalai
Dievui meldžiasi ik valiai,
Po pamokslo iš bažnyčios
Tiesiai traukia prie sklėnyčios.

Smuklė pilna, jau netelpa,
Vienas kitą dar vis kemša.
Jau net smuklei barą griauja,
Vienok vis dar repaliauja.

Ir prie baro didžio puodo
Vieni antriems mokslą rodo.
Kitų net lupos putoja,
Bet vis gerti nenustoja.

Nors klebonas juos kolioja,
Velniais gązdin, spaviedoja,
Paskui duod' bučiuot kryželį —
Jie vis lanko šį urvelį.

Mokinys.

"KARDUI".

Tavęs nekenčia kunigai,
Kad juokus rašai;
Už jų darbus biauarius,
Jiems šonus badai.

Užtad karžygis esi,
Kad 'jiems taip darai —
Visų juokdėrių išgirtas,
Kad be plieno badai.

Su šiuo laišku prisiunčiu
Diktą pluoštą pinigų,
Už tokias tavo "chrabrastis",
Duodu lyg kunigui ant mišių.

Ir liepiu: siuntinėk
Kas mėnuo po 20-mts "Kardų",
Aš juos išdalinsiu
Tarp parapijonų gerų.

Ale tiktai nepamišk,
Nes tai butų negerai...
Tuoje greitai išsiųsk,
Kad neišbėgtų kunigai!

S. Šilkasparnis.

TRIS VALANDOS.

Pirma valanda dėl žmogaus kiekvieno
Mokslo jieškoti paversta kasdiena.
Kas ko nejieško, tas to neranda,
Veltui praslenka pirmoji valanda.

Antra valanda — mokslas perkratytas
Ir visos žinios tvarkoj sudarytos.

Katras betvarkėj mokslą išeikvoja,
Tas viso amžiaus vertybės nustoja.

Trečia valanda — kitiems mokslą duoti,
Didžius ir mažus nuo tamsos vaduoti.

Žmogaus gyvenimas trumpas, neilgas,
Tos trys valandos sudega kai smilgos.

J. Beliackas.

AMERIKOS VYTĖS.

Eidams kartą per ulyčią
Pamačiau štai lyg netyčia —

Dvi vytelės eina dailiai,
Viena antrą kalbin meiliai.

Sako: ar žinai ką Stase,
Kad vaikinai mus užprašė

Štai užėiti pas Kriaučiuną.

Ant šio kampo į saliuną?

Viena kitą stumdė, tąsė,
Stasė Oną, Ona Stasę,

Paskui rankoms susitvėrė
Ir į karčiamą įnėrė.

Ten užtiko jaunikaičių,
Purvinų, girtų, kaip jaučių.

Kitų lupos net putojo,
Bet vis gerti nenustojo.

Vos merginos tik įėjo —
Jaunikaičiai subruzdėjo,

Tuoje glėbiais jas apkabino
Ir lig pusnakčių vaišino.

Paskui laukan jau krapino
Su vytėmis burys vaikinų,

Kiekvienas garbę nor turėti
Vytes namo palydėti,

Kurių slebės atlosinės,
Laikrodukai ant krutinės,

Žiedais pirštai padabinti
Ir plaukeliai užraityti.

Viena per duris krapino,
Koja slenkstį užkabino,

Kitą biskį pastumėjo,
Abi grabėn numarmėjo.

Policistas ten priėjęs,
Klausė grabėn pažiūrėjęs:

"Ko tos mergos grabėj virba,
Ar purve paveikslus dirba?"

Petrelis.

MIEGOK!

Miegok, pakol dar nekankina
Tavęs nelaimės ir vargai,
Pakol gyvenimą dabina
Sapnai, svajonės taip margai!
Miegok, pakol dar neteisybių
Tu šio pasaulio nejunti,
Pakol likims pilnas grožybių,
Takai žiedeliais iškloti...

Miegok, kol meilė paslaptinga
Dar nekerėjasi širdij,
Kol šypso saulė glamoninga
Ir brolių verksmo negirdi!
Miegok!.. Greit prabėgs tos dieneles
Ir pasijusi ant bangų...
Ak, mėtysis tavo laivelis,
Blaškomas gyvenimo audrų!
Ir daug, daug reikės tau kovoti,
Kad nepaskęst vargų bangoj,
Dabar gali dar miegoti
Ir rinkti jiegas dėl kovos!..

ATMENI?

Atmeni laiką laimingą,
Kai leidos saulužė žemyn?
Lakštingalės daina meilinga
Pragydo...
Ir pastumė mudu glėbin.

Tamsa tad miške viešpatavo,
Tik buvova mudu vienu.
Ir meilės akordus užgavo
Šlamėjimas medžių lapų.

* * *

Atmeni ten pabučiavimą,
Koks buvo jis mudviems saldus?
Atmeni širdžių liepsnavimą,
Krutinių?!

Sutirpdė jis baimės ledus.
Mėnulis tad nušvietė mudviejų veidus.
Aš glaudžiausi prie tavęs artyn...
Tu šilko kasužės paleidai...
Širdelė tik plakė greityn.

A. Lazdonas.

PRAŠO PAGELBOS.

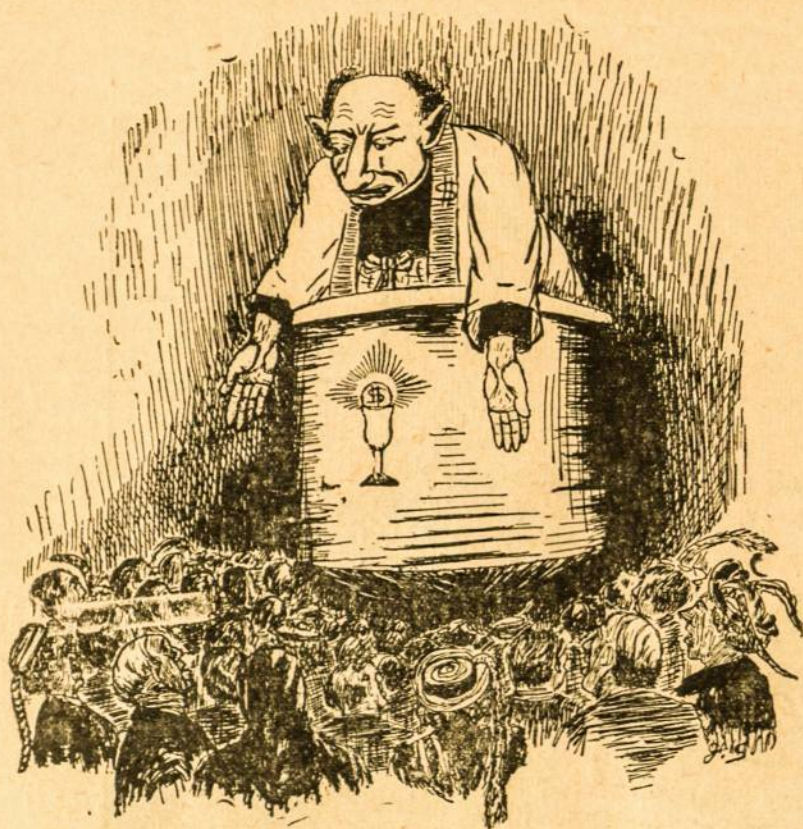
Nuo karės nuxentėjusieji: — Dvasiškas tėveli, mes atėjome pas jumis pagelbos prašyti. Susimylėkit, duokit nors kąsnelį duonos. Musų turtą sunaikino kareiviai, jau dešimts dienų esame nevalgę ir be pastogės.

Prabaščius: — Ee. . jūs, bedieviai, cicilikai, užrustinot dievą, tai dabar kėntėkit. Jeigu norite kad ponas dievas jūsų nuodėmes atleistų, tai poteriaukit, duokit ant mišių šventų.

Nukentėjusieji: — Kunigėli, kad mes pinigų neturime.

Prabaščius:— Tai eikit laukan!

PAMOKSLAS KUNIGO BIMBOS.

EVANGELIJA.

Vardan dievo, tėvo, sunaus ir dvasios šventos. Amen.

Aną metų tėvas šventasis su vyskupais ir kunigais savo nusprendė likti viešpačiais turtų žemiškų ir valdžios žemiškos. Ir nuspręsta liko paimti žemės plotus su bažnyčiom, klebonijom ir kitais turtais į rankas trusto popiežiškojo. Ir ėjo smarki kova tarp parapijonų ir kunigų už tą turtą žemiškąjį. Ir įgyjo trustas popiežiškasis nesuskaitliuojamą daugybę bažnyčių, klebonijų, kitokių budavonių ir didžiausius plotus žemės. Kada turtai augo trusto popiežiškojo, atsirado reikalas, kad įstatymai svietiškieji jo nevaržytų, neprižiurėtų ir duotų jam tikrą apginimą. Ir prireikė į įstaigas valdiškas pasiūsti atstovus trusto rymiškojo, nes valdžia svietiškoji jau kesinosi žiurėt, kas darosi už sienų klištorių, įstaigose katalikiškos labdarybės ir ketino reikalauti mokesčių už turtus trusto popiežiškojo. Ir tvėrėsi Amerikoje draugija ricarių Columbo iš rėmėjų trusto rymiškojo su tikslu užgriebti šalį ir panaudoti ją gerovei dvasiškųjų. Ir darė jie slaptingus ir viešus darbus, kad savo atstovais pripildžius įstaigas valdiškąsias. Ir pavyko jau praveisti nemažai tų atstovų, kurie tarnavo trustui

popiežiškam ir naikino laisves amerikoniškas. Pradėta naikinti bedieviai įstatymais, pradėta drausti nuo susirinkimų, bausti laikraščiai. Ir džiaugėsi jau širdis dvasiška, kad greitai vietoj turčių svietškų visur viešpataus trustas popiežiškasis. Ir nesunku buvo vesti kovą prieš turčius svietiškus, nes žmonės tikinti greičiau kryo prie trusto popiežiškojo. Bet tame laike ant žemės paviršiaus atsirado žmonės, socialistais vadinami, kurie buvo mokyti iš rašto ir patyrę iš gyvenimo. Ir ėmė jie skelbti, kad nei svietiški, nei dvasiški trustai neturi valdyti žemės ir tų įrankių, kuriais daromi daiktai reikalingiausieji. Ir ėmė jie kovoti prieš turčius svietiškus ir turčius dvasiškus. Ir ėmė jie skelbti, kad visa žemė su jos turtais ir visos dirbtuvės su jų išdirbiniais turi prigulėti visai žmonijai. Ir bėga jų klausyties visi išalkusieji, suvargusieji, nuskriaustieji, varguose ir kančiose paskendusieji. Ir minios ėmė skaityti jų raštus ir stojo į partiją jųjų. Ir tikinti ir netikinti, ir lietuviai ir kitų tautų žmonės, ir akli ir sveiki ėmė remti judėjimą socialistiškąjį. Atsidurė pavojuje kapitalistai svietiškieji ir trustas dvasiškasis. Prisiėjo užvesti prieš socialistus kovą aštrią, kovą purviną, kovą begėdišką, kad kaip

nors juos išnaikinus. Prisiėjo kapitalistams svietiškiems susidėti su trustu dvasišku. Ir prireikė prakeikti nors ir geriausius katalikus, kurie nerėmė trusto dvasiškojo ir kapitalistų svietiskųjų. Ir prisiėjo dievotais ir dorais pavadinti net ištvirkėlius, šelmus ir bedievius, kurie gelbėjo trustui popiežiškam ir kapitalistams svietiškiems. Ir prireikė bažnyčias paversti į arenas svietiškos politikos ir kovos prieš socialistus. Ir negirdėjo parapijonys daugiau žodžių Dievo ir užmiršo tikėjimą. Pasklydo didžiausia ir plačiausia bedievystė ir kunigai priversti liko būti vadovais bedievių, nes tikintieji nubėgo pas socialistus, o kiti negirdėjo apie tikėjimą per metų metus ir užmiršo jį. Amen.

PAMOKSLAS

Vardan dievo, tėvo, sunaus ir dvasios šventos. Amen.

Mieli mano parapijonys! Kunigui Bimbai ašaros iš akių spaudžiasi, kada jis skaito žodžius evangelijos šventos. Ar nematote, kad ir mes stovime ant prazuties krašto?! Kas pasidarė senovėj, kaip evangelija šventa sako, tas jau darosi ir dabar. Neliko laiko ir mums, lietuviškiems kunigams, pamokinti savo parapijonis apie tikėjimą, nes socializmas taip platinasi, kad visas jiegas reikia dėti jo stabdymui. Socialistai išleisdžia daug laikraščių ir mėš, dvasiškieji, turime įsakyti parapijonams, kad neskaitytų jų. Ar kartą visiems lietuviškiems kunigams reikėjo jau pasakyti pamokslą apie "Šakę"? Paskui ta gazieta persimainė į kardą—ir vėl reikia sakyti pamokslą, kad parapijonys žinotų, kas yra tas "Kardas". Išėina "Laisvė", "Naujienos", "Kova", "Keleivis". Apie visus juos reikia pasakyti pamokslą. Socialistai rengia prakalbas, balius, teatrus ir kitką be jokio sustojimo. Negali vieno nedėldienio praleist nepasakęs pamokslo apie juos. Jie renka aukas nuo karės nukentėjusiems ir pasirodo esą jautriais. Reikia juos išbiauryti, kad publika manytų, jog jie prasti. Jie stato savo kandidatus į valdžios įstaigas ir jau pradeda tai šen, tai ten juos išrinkti. Taigi jie greitai užgriebtų šalies valdžią ir leistų darbininkams įvykdyti socializmą, jei mes jų nekeiktume, jei per savo gazietas apie juos nemeluotume, jų nepurvintume. Noroms ar nenoroms lietuviški ir net kitų tautų kunigai turi atmesti į šalį tikėjimą ir užsiimti kova

prieš socialistus. Ateina tikinti žmonės į bažnytelę pasimokinti tikėjimo, o mes drožiame jiems pamokslus apie "Šakę", apie "Kardą", apie "Keleivį", apie socialistus ir t.t. Tikinti žmonės pradeda neit į mūsų bažnyčias, pradeda pykt ant mūsų ir vadint politikieriais, o ne tikėjimo skelbėjais. Bet, mieli parapijonys, ką mes galime daryt? Mes esame Rymo popiežiaus tarnai, mes skelbiame šventojų tėvo ir vyskupų valią. Jeigu jų noru ir tikslu yra palaikyti šį kapitalistišką surėdymą ir užgriebt valdžią ir turtus, tai turbūt viešpats dievas to trokšta. Todėl jūs nepaisykit, kas bažnyčiose kunigų yra sakoma, ateikite ir toliau pasiklausyt apie socialistus, bedievius, jų laikraščius ir parengimus. Skaitykit kunigų leidžiamas gazietas, kuriose yra daugiau melo ir purvo apie socialistus, negu jūs galite spėti. Tai daroma nors su grieku, bet dėl viešpaties dievo garbės. Amen.

PRAKEIKTOS AUKOS.

Galva sukasi, širdis kraujais verda, matant tokį įsivyravimą, tokią begalinę drąsą tų prakeiktų socialistų. Nei kuo atsiginti, nei kur pasislėpti, iš visų pusių pavojus grėsia, lyg nuo kokių šarančių, užpuolusių ant mūsų švartios tautininkų sriovės. Visur jie moka įlysti, visur nosį įkišti, visur mums kliudyti; netik gerkles laidyti, bet ir nagais užteršti mūsų švartiausį veikimą.

Nors mes turime daug veikėjų, garbingiausių ir garsingiausių, iškilmingai ginančių tautininkų veikimo grynumą, bet niekaip negali apginti, apvalyti nuo socialistų įsikišimo—sakykim kad ir Lietuvių Dienoje aukų rinkime.

Iš pat pradžios įvairiais budais kratėmės nuo jų. Kaip visi žino mūsų nuopelnus tame darbe — tikrai nesnaudėme, visokių priemonių griebėmės. Nešaukėme nei pasitarti, stumėme nuo savęs, rankas kratėme. Mūsų vadovai net grasino atsisakyti veikti, jei socialistai lystų į mūsų tarpą. Dagį valdžios užtarimo ir apgynimo nuo jų šaukėmės, patįs dabojomės. Mūsų garsusis sekretorius rinkimų organizatoriams įvairius patarimus rašinėjo, darodinėjo. Vienur rašė perspėdamas neįsileisti kokio socialisto į rinkėjus. Kitur, rezignavęs jau nusileisti, rašė neskirti rinkikų, tik žiūrėti, kad visos surinktos keno nebūtų aukos suplauktų į mūsų išdą.

Tokiu saliamonišku mandrumu mūsų garsiojo sekretoriaus, tokiu garsiu darbu, kruvinu prakaitu mūsų vadovų gynėmės nuo socialistų įsimašymo, nuo pakliuvimo nors dalelės surinktų aukų į jų prakeiktus nagus — ir galime pasigirti šiek tiek tame dalyke padarę.

Bet mano rankos, kojos dreba iš baimės didžiausio pavojaus iš socialistų pusės, nuo užteršimo surinktų aukų.

Sakysim, eidamas pro šalį socialistas ant ginčo dzingtelėjo nikelį į mūsų dežutę ir pabaigtas kriukis — jau ir prakeikti visi mūsų surinktieji centeliai. Tokio pavojaus neperregėjo nei vadovai, nei mūsų Saliamonas sekretorius, nei savo patarimų nedavė.

Bet ir negalima rinkėjams pasisaugoti nuo prakeikto nikelio. Niekam ant kaktos neparašyta, kas socialistas. Rinkėjas nežino, kas meta, o čia per tą nikelį ar centą ir prakeiktos visos aukos.

Kad prakeikti pinigai daug blėdies pridaro savininkui, tai visi žino, ir nuo prakeiktų pinigų visi rankas krato. Bet dėl socialistų prakeiktų centų negalima visas aukas šalin išmesti, reikia juos kaip nors atskirti.

Piemeniu budamas girdėjau tikrą atsitikimą su užkeiktais pinigais. Dėl persergėjimo ir patarimo saviesiems ištiesai papasakosiu.

Kitą sykį buvo sena merga su pritraukta nosia. Nors ir norėjo nabagė nutekėti, bet niekas nedabojos ir neėmė, kad pritraukta nosia. Taip ir pasentelejo.

Sykį ji vakare arklius pančiavo ganyklose ir pamatė kadugyne pinigus degant. Pasižymėjo vietą, atsinešė lopetą ir iškasė pinigų didžiausį puodą. Vos parvilkusi namo, pasistatė kamaroje po lova ir, atsigulusi, mano sau: "Na, dabar pinigėlių turiu, tai nei vaikiais neatsiginsiu. Patiks ir pritraukta mano nosis. Kokį tik norėsiu vyrą gausiu"...

Nors taip nusiramino merga, bet nei ištolo negali užmigti. Kamaroje baldosi, braižosi, cypia, kaukia, tarška, barška, net ją iš lovos meta.

Merga niekam nieko nesako. Laukia, kas bus toliau.

Kitą naktį vėl neleidžia užmigti, dar kitą vis taip-pat baisiai vaidinasi. Negana to, dar jos nosį pradėjo didžiau traukti.

Nusigando merga—ne tiek dėl vaidinimos, kiek dėl savo nosies: pritrauks visai, gali vėl vyro negauti.

Bėga ji prie kunigo ant rodos: kas daryti su pinigais, kaip nuo jų gelbėti savo nosį? Meldžia kunigo pašventinti pinigus. Kunigas suprato, jog pinigai prakeikti ir tokie nesibijos pašventinimo. Jis žino, jog prakeikti nėra visi, bet

kurie nekurie, gal mažiau, gal daugiau yra dar gerų, todėl reikia prakeiktus nuo gerųjų atskirti.

Duoda mergai tokią rodą: perpilti pinigus į tris dalis ir po vieną dalį pakasti po trijų mažų berželių; pakastus laikyti ištisą savaitę nežiurėjus. Kurioje lalyje bus prakeiktieji, tas berželis nudžius, o pinigus žemė prarys; likusieji bus geri ir atskirti nuo prakeiktųjų.

Merga taip ir padarė, kaip kunigas liepė. Po savaitės žiuri: du berželiai nusukti ir viršūnėmis į žemę įtraukti, trečias susuktas, palinkęs, bet dar žalias. Po nusuktaisiais pinigų nei balso nebėra, žemė prarijus, o po žaliuoju puodelis ant šono parverstas ir pinigų dar sauja likusi,—tiek mat neprakeiktų tebuvo. Mergos nosies nebetrakė daugiau.

Atsiminęs tą istoriją noriu savo draugams tautininkams duoti gerą patarimą, kaip atskirti prakeiktas socialistų aukas nuo gerųjų. Į žemę kasti į tris dalis—nėra kaip, mieste nei berželių nėra. Geriausiausia būtų aukas skirti į tris dalis ir pilti į tris kišenes ištikimų mūsų vadovų tautininkų. Lyg mes neturime savo tarpe prakilnių ir karštų apgynėjų mūsų sriovės? Jie, beabejone, pasišvęs tą savaitę palaikyti aukas kišenėse. Daug yra aukų, daug reikia ir žmonių su trimis kišenėmis. Sako, ne štuka kitam patarimus duoti, bet reikia ir pačiam darbuotis. Todėl ir aš pats mielu noru ir pasišventimu apsiimu tris kišenes pripylęs aukų savaitę panešioti: į kurią kišenę pakliūs socialistų įmestas prakeiktas pinigas, tą, žinoma, tuoj pradės traukti, kaip tos mergos nosį. Tuomet kišenę su aukomis nupjauti ir numesti žemei praryti. Tokiu budu atskirsim prakeiktas socialistų aukas. Kitaip, sumaišę ir neatskyrę gerųjų nuo blogųjų, galime didelės blėdies padaryti, nelaimių užtraukti ant badaujančių lietuvių. Karštos ašaros man bėra, atsiminus tų nelaimingųjų vargus ir badą, jų išbadėję pilvai pritraukti; nusiuntus aukas maišytas su prakeiktomis, pradėjus jiems vartoti, tie prakeiktieji pinigai dar didžiau pritrauks jų pilvus prie nugarkaulio, ne kaip tos mergos nosį.

Gelbėti, gelbėti! — šaukiu:—badaujančius nuo prakeiktų socialistų aukų apsaugoti!

Meldžiu mano patarimu pasinaudoti ir kituose lakraščiuose atspauzdinti.

Karštai ištikimas

Tautininkas.

\$25 DOVANU!

“**K**ardo” Bendrovė duos 25 dolerius dovanų tam “Kardo” skaitytojui, kuris iki Naujų Metų, 1917, daugiausia prikals “Kardui” naujų skaitytojų.

Draugai ir Draugės! Per Gruodžio-December mėnesį įtempkite visas savo jėgas praplatinimui “Kardo”. Viešuose susirinkimuose, draugijų mitinguose, stubose -- visur raginkite žmones užsirašyti “Kardą”.

PASAKYKITE VISIEMS, JOGEI GERIAUSIAS JUOKŲ LAIKRAŠTIS “KARDAS” KAŠTUOJA METAMS IŠVISO TIK

VIENAS DOLERIS

UŽPRENUMERUOKITE “KARDĄ” SAVO DRAUGAMS BEI DRAUGEMS, KAIP GERIAUSIĄ IR TINKAMIAUSIĄ

K A L E D U D O V A N A

Tik truputis energijos ir darbo, o
25 doleriai bus Jusu.

Visi tie mūsų draugai ir draugės, kurie prikals daugiau, negu po vieną “Kardui” skaitytoją, bet negalės dasivaryt iki viršminėtos dovanos -- 25 dolerių --

Gaus pukių dovanų “Kardo” knygomis.

TAIGI, DRAUGAI, NEI VIENO DARBAS NENUEIS VELITUI. VISI GAUSITE GERAS DOVANAS.

Siųsdami pinigus visuomet adresuokit taip:

“KARDAS”, 149 MILLBURY ST., WORCESTER, Mass.

BELETRISTIKA

Nendrynas.

KUNIGO ANTANO VARGAI.

Nors "Kardas" nukaltas tapo ir atkreiptas link manęs, bet visgi aš drįstų pasakyti tiems žmonėms, kurie ima į savo rankas "Kardą" ar imti jį žada, kad kunigo gyvenimas ne toks puikus, kaip išrodo. Kunigas irgi turi rūpesčių ir vargų. Dirstelkit į mano gyvenimą.

Tikėdamasis gero, aš atkeliavau į šią šalį, stojau į darbą rinkti aveles ir avinėlius į avinycią Kristaus. Neturėdamas tiesų apsivesti, pasiėmiau tarnaitę — gospadinę, kuri, kaip moteriškos lyties, užsimanė turėti daugiau šeimos. Ir kągi darysi, reikėjo parinkti vyrą ir sušliubavoti. Pasirinkau kitą jauną mergaitę. Viskas geriausiai buvo iš pradžių, bet toliau ir ji užsimanė turėti nasliedniką. Patariau jai apsivesti, bet ji norėjo būti tik pas mane. Kaip jūs mislijat, būti pas mane ir turėti nasliednikus! Tai negalima!... Kad atsikratyti nuo jos, aš iškeliavau už kelių šimtų mylių į miestelį, kurio vardą lietuviškai išvertus būtų "Šaltinio Klonis". Atsivežiau su savim kitą gospadinę, tvirtą gražią merginą, manydamas, kad pagyvensiu ramiai ir linksmi. Bet kur tau! Jauna gospadinė nežinia kaip sužinojo priežastį mano čion atkeliavimo, ir kad aš palikęs antrąją gospadinę motinystės stovyje, kuri turės pributi pas mane, ar aš noriu ar ne. Taigi vietinė gospadinė tapo man nelabai draugiška; apart to ji net šliuptynams cicilikams išpasakojo buką aš ją norėjęs prigauti, nesakydams jai, kad aš turiu gospadinę palikęs, kad aš merginykas ir daug kitokių pasakų pripasakojo apie mane.

Pagalios parvažiavo mano antroji gospadinė. Tą tuojaus apniko bobos ir nusprendė, kad ji yra ne viena. Matydams galinčius kilti man nesmagumus, paskelbiau, kad yra serganti ir išvažiavo gydytis. Vienok nekuriuos moters pagarsino, kokia liga serga ir kur gydytis išvažiavo. Po kiek laiko ji

parvažiavo ir užėmė savo vietą. Bet man ji įkirėjo, nes be gydytojaus pagelbos negalima buvo ją užlaikyti sveiką.

Čia pat man teko susipažinti su Onyte, linksma mergaite, kuri man labai patiko ir aš galutinai nusprendžiau pašalinti senąją, gospadinę, o paimti naują. Taip ir padariau. Bet senoji gospadinė nei nemanė pasitraukti toliau. Ji liko arti manęs ir daug ko iš mane reikalavo. Tada aš pasakiau visiems "good—by" ir iškeliavau į kitą vietą, palikęs visas pirmiau buvusias gospadines, o ten nukeliavęs pasiėmiau naują, kuri mane mylėjo.

Naujoj vietoj aš laukiau, kol iš Šaltinio Klonio išbėgs lauk senosios gospadinės, tada aš atgal sugryžšiu. Mano lukestis išsipildė ir aš sugryžau atgal. Bet ant nelaimės sugryžo ir buvusios gospadines: Onytė norinti atgauti savo vietą o Tilė reikalaujanti \$3,000.00. Girdi "kur aš dingsiu su mergaite?" Kasžin kaip jūs jaustumėtės pakliuvę į tokius gospadinių žabangus? Aš gi viską turėjau pergalėt: Tiliai atidaviau reikalaujamą pasogą, o kitoms gospadinėms pasakiau, kad aš nei jokios gospadinės nelaikysiu.

Be gospadinės būti aš nemaniau. Kadangi pati pirmutinė mano gospadinė su savo šeimyna gyveno čia pat, tai aš pašaukiau jos vyrą ir apreiškiau, kad mums galima turėti karvę: ganyklos turime, karvę aš nupirksiu, o tu ją užlaikysi, už tai turėsi užtektinai pieno, kurio ir man kvortą — kitą duosi. Dabar žinai, aš neturiu gospadinės, tai tavo moteris pas mane kiek pagaspadiniaus ir bus gerai.

Vyras sutiko, karvę nupirkta tapo, jo moteris pas mane pagaspadiniauja ir viskas tarp mūsų gerai. Bet pašaliniai tuoj juokus taisyti griebės: girdi, tas žmogus savo pačią apmainė ant karvės. Nežiurint tokių, kurie juokės, man visgi buvo gerai: moteris buvo dėl manęs kaip reikiant. Tik nesuprantu, kodėl ji tula dieną, paėmus savo mergaitę, iškeliavo kitur, o savo vyrui atrašė laiską, kad turi jaunikį pagal savo norą.

Vyras nepaiso, nes turi paaugusią dukterį, o man blogai: neturiu nei gospadinės, nei karvės. Apart to daug nesmagumų man prisieina nukentėt, nuo mano parapijonų: jeigu kurio pati pabėga, sako, kad aš nedručiai sušliubavojęs. Kad gospadinės laiks nuo laiko serga, sako, kad kunigo pritomnastis joms netinka. Jei laidojant mirusį garsiau pagiedu, sako, kad džiaugiuos dolerių pluoštą gausias. Ir taip kožną mielą dieną vis kitokių nesmagumų atsiranda, kuriuos perkentėt reikia ir da atsiranda žmonių, kurie sako, kad kunigo gyvenimas puikus, švelnus. Pamislykit, ar tikrai taip yra?!

LOZORIUS IR TURČIUS.

Norintiems biblijos pasakomis pasinaudoti, patarčiau paskaityti evangelijos šv. Lukošiaus perskyrimą 16-tą, kur kalbama apie kokį ten Lozorių ir turčių. Sakoma, kad turčius ant žemės lėbavęs, o Lozorius ant jo mėslyno gyveno "geisdamas sotintis trupučiais, nuo bagočiaus stalo puolančiais; tačiaus šunys priėję jo votis laižė." Ant galo turčius ir Lozorius numirė. Lozorius tapo nuneštas į prieglobstį Abraomo, o turčius "pekloje ir mukoje bebudamas... pamatė Abraomą ir Lozorių jo prieglobstyje" t. y. danguje.

Reiškia turčius pralaimėjo ir visada pralaimės, jeigu biblijos pasaka yra teisinga.

Matomai mūsų kunigai į tą pasaką netiki. Jie ant nieko neatsižvelgdami lupa parapijonis, kurie "už jų vartų guli pilni vočių", kaip bibliškas Lozorius. Kunigai krauja turtus: lėbauja, renka pinigų, užmiršdami, kad biblija sako: "Negalite Dievui slaužyti ir podraug Mamonui." t. y. doleriui. Kunigai netik patys taip daro, bet garbina tokius tikėjimo stulpus, kaip Rockefeller. Matomai, kunigai žino, kad visa žmogaus laimė yra čionais, ant žemės. Jie mums plepa apie dievą ir dušią, apie dangų ir peklą — apie tokius daiktus, apie kuriuos joks žmogus niekad nieko nežinojo ir iki šiol nežino.

Anot Blatchjard'o, lai šventieji rupinasi dangum ir panašiais dalykais: mes esame žmonės, mūsų laimė čia, ant žemės, tik mokėkim ją sau pasidaryti. Gi visokiais posmertiniais dalykais lai rupinasi tikrai mulkiai ir jiems panašūs sutverimai.

A.J.K.

GIRTOJI PARTIJA

(MONOLOGAS)

Mieli broliai tautiečiai, atleisite man šiandien, kad aš esu išikaušęs. Mat lankiaus pas daktarą, kuris atskyrė lietuvius nuo lenkų, ir patyriau, kad tas mūsų partijos vadovas daugiau alkoholio išgeria, negu bent vienas lietuvis Amerikoje. Jis yra daktaras ir žino, kas sveika o kas nesveika. Jei alkoholis kenktų taip, kaip rašo visokie studentai ir socialistų daktarai, tai jie jo ir neragautų. Dabar, matytumėte, pasidėjęs virtuvėj už pečiaus kokių 5 galionų puodą vyno ir pila iš jo į kavos puoduką. Bracia, smaikia puoduką po puoduko su vandiniu sumaišydamas, kad net kitam seilė varva žiurint. Sakau, jeigu jau mūsų partijos vadovas ir da daktaras, kuris net Washingtone vieną kartą buvo, taip geria tai ko čia man atsisakyti. Pažiūrėsiu, manau, katras mudviejų daugiau ištrauksime? Anais metais kokis tai juokdarys buvo į gazietais parašęs, jog lietuvių tauta atsižymi nors vienu dalyku, tai yra girtuoklyste. Sakau sau: "Pažiūrėsime, katras mudviejų didesnis didvyris šioj šakoj". Jūs žinote, kad mūsų partijos prezidentas turi salioną ir yra pratęs gerti, ale aš jį pralenkdavau. Net mūsų partijos sekretorius, kuris laiko du salionu ir; taip sakant, už du geria, negalėdavo ant kojų stovėt, kada paimdavo tiek, kiek aš. Mūsų kasierius jau gana moka gerti, kadangi jis yra buvęs ir išdalies da tebėra mūsų genaralis kalbėtojas, kuriam prisieidavo apsistoti pas saliončikus jo kelionėj, o ten, suprantama, savo žmogų vaišina, nes lietuvių tauta svetinga, vienok ir jis prieš mane neatsilaiko. Jau ir savo salioną užsidėjo, ir kitiem fundija, kad tik jam fundytų ir daugiau pelno būtų; prie to da ir su prakalbam išvažiuoja, kur mūsų partijos kuopos turi savo viršininkais saliončikus. Tokio žmogaus jau rodos niekas negalėtų pralenkti gėrimu, bet aš pralenkiau. Neveltui jau pereitame seime buvo kilęs klausimas tarp gerbiamų tautiečių: ar neišrinkus mane į partijos prezidentus? Ir būtų išrinkę, ale kaip jūs žinote, aš saliono da neturiu ir negaliu tiek daug naudos atnešti mūsų tautai, kaip tie, kurie jau turi salionus.

Tačiau aš šiandiena persitikrinau, kad jeigu jau lietuvių tauta atsižymi išgėrimu, tai mūsų partijos vado-

vas pralenkia visus. Neveltui jį ir į vadovus išrinko, nors saliono neturi. Aš jums teisybę pasakyčiau, kad jis niekad neišsipagirioja. Jis todėl tokis drąsus ir visuose seimuose jis buna. Iš vienos pusės, išrodytų biskį gėda turėti girtą vadovą mūsų partijai, nes pagal jo nurodymus turime veikti, ale ką čia padarysi, kad ir kiti mūsų nariai daugiausia salion

čikai. Supraskite, vis tai amatninkai, bizniera, o ne prasti darbininkai. Vis tai yra tautos kėlimas ir negali jis būti paniekintas.

Taigi, vyrai, ura, už mūsų vadovą! Ura, už didžiausį mūsų tautos didvyrį! O aš eisiu jau šalin, nes ant kojų nebegaliu bėpastovėti.

Tikras Tautietis.

Amerikos Lietuvių Tautinė Sandora veža lietuvių tauta link... klerikalizmo.

Draugai Skaitytojai!

Kurių prenumerata už "Kardą" jau pasibaigė, širdingai prašome tuoj atnaujinti.

Tiems, kurie gavo nuo Administracijos pranešimus, šis numeris bus paskutinis.

BroLIAi ir Sesutės! Nemeskite "Kardo" į šalį, nes ir šioj kontrėj gali kilti vaina. Vyčiai ginkluojasi. "Darbininkas" su "Draugu" jau paskelbė vainą bedieviams. Kaip jūs kariausite be "Kardo"? Pamišlykite!

DINAMITO ŠMOČIUKAI.

Jeį yra toks visagalingas dievas, apie kurį krikščionių kunigai zvanija mums į ausis, tad kodėl jis leidžia savo priešams, laisvamaniams, gyvent, o savo draugams, tikintiems vargšams, liepia vieniems kitų kraujuose maudyties?

—0—

Kunigai yra netik prietaringi, bet tamsūs gaivalai. Amerikoį vaikai, pabaigę Grammar (pradinę) mokyklą, moka daugiau, kaip lietuviški Lietuvos kunigai. Mat ir vieni ir kiti eina po aštuonis metus į mokyklą, bet užtai vaikams nereik mokyties paškvilių iš šv. Liguori, Deus ir kitų, neigi tų kvailų beždžionkavimų — dominusvobiscumavimų.

—0—

Kunigai mulkiams kalba apie dangaus grožybes. Bet lai tik kokią buliui suskauda pilvas, tad šaukias daktaro, kaip pasiutęs. Mat, kad reik pačiam į dangų eit, tad spardos!

—0—

Ir kam čia peštis: kunigai sako, kad yra dievas, velnias, dangus ir pragaras. Gerai. Parodykit, kur yra? Parodykit, kaip jūs žinot, kad yra? "The burden of proof is on your part, fathers!"

—0—

Religija yra savos rūšies pasiutimas: žmogus, užmušęs savo tėvą, motiną, brolių, seserį, pačią, vaikus arba draugą, arba kunigas savo gaspadyne, gali eit ant kartuvių su kryžium rankoj ir giedoti "Arčiaus Man Diev' Vis Prie Tavęs!"

—0—

Kunigai sako, kad dievas gelbsti tiems, kurie gelbsti patį sau. Bet kodėl jis negelbsti tiems, kurie patį sau negali pasigelti?

—0—

Kas semia sau iš tikybos galybę, vardą, garbę ir turta? Kunigai. Tad ar galima norėt, kad jie patį spjaut į tą šaltinį, iš kurio jiems plaukia viskas, kas yra žmogui pageidaujama?

—0—

Jeį žmonės tebėra tokie mulkiai, kurie pas nutukusius, pasileidusius, tamsius kunigus sau dievus ir sakramentus perka ir mano gauna tikrą tavorą, tad koki velnią su tokia gauja Socializmas galės padaryt?

Kunigų ir kapitalistų dievas.

Pragarą mes turime čia, ant žemės. Jeį kunigai jame nėra, tai turi pasidėkavot religijai ir dievams: mat iš jų gešeftas yra taip geras, kad iš to pragaro gali išsipirkti.

—0—

Mirtis yra pabaiga buitybės. Jeį krikščionys gali darodyt, kad už grabo yra gyvenimas, tad mes kasdien esam pasirengę prisiziūrēt tai demonstracijai.

—0—

Jeį kunigai ir biblija negali išsilaikyt prieš kritiką ir tirinėjimą, tad kuomi jie geresni už sukčius ir falšyvus popierius, kurie taipgi šviesos bijosi?

—0—

Po šiai karei Europoj, apart katalikiškų kunigų, vargiai liks kiek sveikų vyrų tautų gyvasties palaikymui. Bet mes žinom jų reputaciją, todėl nesibijom, kad žmonija išmirs!

—0—

Kada papa susserga, tad jis nepasitiki nei maldoms, nei šventiesiems, nei agnoseliams, bet su žaibo greitumu šaukias iš viso pasaulio kokių bedievių daktarų, nežiurint, kiek tas nekaštuotų, kad kaip nors ilgiau užsilaikius

ant šio marno pasaulio. Veidmainiai! Skubintų geriau į amžiną linksmybę—dangų.

—0—

Nėra niekšiškesnio sutvėrimo ant sviato, kaip kunigas. Jis badaujančiai našlei ir kudikiams išlupa paskutinį skatiką, kad permaldaut dvasių rustybę. Ir nesisarmatina akimis į saulės šviesą žiurēt!

—0—

Siandieniniame pasauly viskas remias ant faktų, darodymų. Kunigai sakosi esą Dievo speciališkai tarnai, igaliotiniai, privilegijuoti atstovai-agentai. Bet mes norime matyti jų dokumentus, jų igaliojimus, jų "dovierennost," "Folbnact," "pełnomocnictwo," "power of attorney" arba koki nors kitą darodymą, kad ištikrųjų turi tą galybę. Ką-gi mes galime žinoti, kad jie neme-luoja, kad jie neapgaukinėja mūs? O ką mes žinom, gal visa ta šaika yra susidariusi, kad su prižadais dangaus iš mūs pinigų vilioti? Mes norime darodymų ne nuo kokių Dievo "podriačikų," bet nuo jo paties.

—0—

Jeį žmogus ištvirko, tad kodėl kunigų dievas sutverē jį tokiu, kad galējo ištvirkt? Jeį klaidą padarē sutverdamas neatsakantį žmogų, tad kodėl jis nepataisē žmogaus?

Melchisedekas.

—0—

—Greičiau verbliudas perlų per adatos skylutę, negu turčius įeis į dangaus karalystę, — tarē kunigas baigdamas krauti dešimtą tukstantį.

PARŠAS

(Tautiškiem laikraščiam leista perspausdinti).

Dėdė Šernas sakydavo: "Nupiešk kiaušį ir be parašo žmonės pažins, kas tai per gyvulys". Taigi ir aš pasiryžau nupiešti didelį lietuvišką paršą ir pasižiūrėti, ar publika pažins jį.

Imu plunksną ir darau ruožus.

"Eik jau sau, eik!" kalbėjo stora, augšta suvalkietė; "kas jums sakė, kad jis atskyrė lietuvius nuo lenkų? Pameniu, kada jis pribuvo į Brooklyną, tai jau lietuviai patys atsiskyrę buvo. Brooklynėje jau ir kriaučių šapos buvo, kur veik vieni lietuviai dirbo. Lietuviškų draugysčių jau turėjome, kurios vadinosi da tavorščystėmis. Ir aš tau, vaikel, pasakysiu, kad tada lietuviai daug gražiau sugyvendavo, negu po jo atvažiavimo. Pameniu, aš dirbau tada kriaučių šapoj, kada jis atvažiavo į Ameriką. Kokie du šimtai ar daugiau lietuvių dirbome toje šapoj. Moterų buvo mažai, todėl vyrai jās labai godojo. Ateis šventadienis, ir važiuojame, budavo, kur į parkus. Vyrai neša ir boviją tavo vaikus, neša tavo valgius ir nuvažiavę nesigaili pinigų. Dabar vienas kitą apkalba, išjuokia, pykstasi. Tada lietuvių buvo nedaug Amerikoje, todėl džiaugėsi vienas kitą suradę. Mat angliškai kalbėt nemokėjo ir nepratę buvo gyventi svetimoje šalyje. Aš pati laikiau kelis burdingierius ir jie netik užmokėdavo, kiek reikia, o ir dovanų parnešdavo. Kaip atvažiuos, budavo, kokia šeimyna iš Lietuvos, tai veik viso miesto lietuviai subėgs priimti. Atvyks mergina, tai kaip bematant jau ženota. Negana to, ir vyrai tarp savęs geriau sugyveno. Rasdavo vienas kitam darbą, skolinavo vienas antram pinigų, žodžiu, vienas kitą pasitikėdavo. Kokie buvo tie mūsų pirmieji biznieriiai!... Net juokai ima. Nė rašyt, nė skaityt veik visi nemokėjo, bet kaip atidarys lietuvis salioną ar kokį kitą biznį, tai jau ir neina niekas kitur. Pralobdavo greitai, bet už tai jie ir žmonėms patarnaudavo, kur tik galėdavo.

Pas mane gyvendavo visokie bedieviai, nes niekas taip švariai neužlaikydavo, kaip "mama". Žinot, jie vadindavo mane "mama", nes aš buvau didelė ir išrodžiau sena, nors turėjau nedaug metų.

Bet kiti lietuviai vis rupinosi, kaip pritraukti kunigą iš Lietuvos. Netik Brooklynėje, o kituose miestuose lietuviai tvėrė parapijas, teiravosi apie kunigų gavimą. Tada bile koks iš Lietuvos atvažiavęs galėjęs butų likt kunigu, jei tik butų kiek pamokytas buvęs. Juk ir tie kunigai, ką paskui pradėjo atvažiuoti, mes nežinojom, ar jie buvo tikri kunigai, ar taip žmonės. Bile mokėjo pamaldas kaip nors atlikt, to ir užteko. Vieni iš Lietuvos buvo pabėgę dėl paleistuvystės, kiti prasižengę taip, kad vyskupas atėmė nuo jų mišias. Čia jie atrado gerą vietą ir niekas jų neniekino.

"Ale, mama, jūs nukrypote nuo dalyko. Aš norėjau paklausti, ar jis nebuvęs tuo žmogumi, kuris atskyrė lietuvius nuo lenkų?"

"Tai kas jau tokio svarbaus tame atskyrimo?" veik piktai klausė ji mane. Ar tu negirdi, vaikel, kad lietuviai jau tarp savęs giminiavosi ir da geriau sugyveno, negu paskui? Jeigu lietuviai nebūtų buvę atsiskyrę patys ir nebūtų buvę tokie draugiški tarp savęs, tai ir tam bajorui butų reikėję eit į kriaučių šapą dirbti. Ale kam jam dirbt, kad mes buvome duosnūs. Ateis, budavo, į mūsų šapą su visokiais šposais ir niekniekais. Ar patinka kam ar ne, visi už gerą priima. Jei kas įsišokdavo, tai kiti numalšydavo. Visi matome, kad darbo jis nedirbęs, tingi. Sakome: žmogus pamokytas, dirbt nenori, o gyventi reikia, todėl kas kvoterį, kas dolerį, kas pusdolerį... Ar reikia jo tų kalendorių ir kokių kitų mažmožių kam ar ne, perka visi arba tiesiog pinigų duoda. Taip jis ir išsineša po keliasdešimtis. Prisižada šį bei tą padaryti, bet mes žinome, kad jis negali išpildyti savo prižadų. Duodame nelyginant kokiam ubagai. Pritrūksta ir vėl pas mus ar į kitą šapą nueina. Vaikščioja, budavo, pas saliončius, pas biznieriūs plakasi visur, kad tik iš ko pragyvenus. Sumano kokį laikraštį leisti "broliams lietuvininkams", kaip jis sakydavo ir vėl renka prenumeratą, renka žmones, kurie prisidėtų, bet praleidžia pinigų ir nėra iš ko išleisti gazetų, arba išleis numerį, kitą ir vėl sustos. Daug sykių buvo žadėta išleisti laikraštis ir rinko jis pinigų, ale tik vienas kitas numeris pasirodė ir tai ne ant ilgai. Buvo kiti pradėję rugoti, bet matom, kad žmogus pamokytas, dirbt tingi, tai iš ko pragyves. Išsigert mėgdavo, todėl ir draugų susirasdavo.

"Galų gale įsipyko brooklyniečiams

ir išvažiavo. Išiskolino už butą vienur ir kitur; prisiskolino pinigų nuo žmonių, nes kaip sakiau, gaut buvo lengva — todėl turėjo neštis kitur."

"Tas r...!" piktai tarė krautuvninkas B. Shenandoah, Pa. miestelio viename socialistų susirinkime. "Socialistus ėda, arkliavagiais, šiokiais ir tokiais vadina, o žmonėms skolas atiduoti nenori. Pasigarsino, jog visas skolas išmokėjęs ir da kiti esą jam skolingi, o man ir šiandie tebėra skolingas apie šimtą dolerių. Paėmė gyvais pinigais ir žadėjo atiduot, žadėjo laiškus rašyt, bet kur tau!

"Mat atvyko pas mus, mainierius, tikėdamas, kad mes kvailiausi. Tiesa, turėjome būti kvailiai, nes kasyklose dirbome, kaip mulai. Ir tie mano paskolintieji pinigai buvo kruvinu prakaitu uždirbti. Laikiau kaip kokį paršą, šėriau, girdžiau per kelis mėnesius. Mama nepriguli į jokią kuopą ir nėra politikoj. Ji turi 80 metų amžiaus ir gali pasakyti, kaip ji užlaikė tą paršą. Miega, budavo, iki pietų, priėda visako ir prigeria alaus, o paskui nueina šen ir ten liežuviu pamalti. Sumanė ir čia laikraštį leisti. Buvau aš didelis laisvamanis, nes apie socializmą mažai kas žinojo tame laike. Taigi ir dėjaus prie to jo laikraščio. Dėjomės visi laisvamaniai, o čia jų buvo nemažai. Viskas nuėjo ant nieko. Pragerė, išleido mūsų pinigus ir turėjom sustot leide laikraštį. Steigė kitą — ir vėl tas pats. Prisiskolino pinigų nuo kokių galėjo gaut. Da ir šiandien skolingas K. ir M. nemažai. Ir tyli. Nurodo, kad visiškai užmiršo arba mano, kad tie žmonės užmiršo. Aš tikrinu, kad Lietuvoje 20 kumelių nupirktum už tuos pinigus, kiek čia jis žmonių nukriaukęs. Paskui išdumė... Ir da drįsta tokis paršas pravardžiuoti socialistus kumelvagiais!... Jis kelius šimtus kumelių pinigų pavidale yra nujojęs Amerikos lietuviams. Mano paršas, kad ilgai laikai ir jo šelmystės lietuviai bus užmiršę. Nežino jų jaunieji ir tie, kas iš Lietuvos, ale mes, senieji laisvamaniai, pažįstame tą šelmį. Jis dabar skaitosi doru ir nekaltu, žmones įžeidžia. Mes tylėjome apie šelmystes, nes gėda buvo laisvamanams skelbt, kad jų idėjos žmogus yra toks prastas doriškai. Gal tokis pat ir Lietuvoje budamas buvo. Juk aš tikiu, kad jis neturi iš Lietuvos jokio darodymo, kad butų buvęs geru žmogumi. Gal visokių eibių pridirbęs atbėgo

i Ameriką ir kada nuseno, kada tie žmonės, kuriuos jis nuskriaudė, mirė, o ypač dabar, karės laike, žuvo ir negali apie jo šelmystes pranešti, tai jis ant kitų užsipuola ir paliudijimų reikalauja. Aš esu čia gimęs ir prisižiūrėjęs kad didesnio šelmio už tą žmogų sunku rasti: juk da taip neseniai vienas žmogus pirkto iš jo gazietą ir liko skaudžiai apgautas. Amžina atsilsį, nežinojo žmogelis, kad turi reikalą su šelmiu. Kad taip man ar kitam būtų pasiules, iš tolo butume bėgę šalin. Žinote, aš tyliu, — aš i laikraščius rašyt nenoriu ir žmogaus niekint ne išpuola, nors ir negeras jis būtų, ale negaliu iškentėt nepasakęs šiandien jums, kas per sutvėrimas jis yra, kada jis taip begėdiškai šmeižia socialistus. Broliai ir sesės, jis vyras didelis, drutas, tad spėka visus baugindavo, kas prieš jį ką prasitarlavo. Ar neatsimenate, kad ir kalbėtojus anais metais nuo pagrindu stumė, kurie išrodinėjo jo klaidingumus. Žinoma, šiandien jis yra prasisiekęs ir gal neapgaudinėja, ale ir tai aš netikiu. Bene jis neapmauja parsčiokų. Juk pasižiūrėkite kad ir i tą jo skelbiamąją "remeslo" mokyklą. Atlupa po šimtą ar du šimtu dolerių nuo biednų moterų ir nors nekurios gali užsiimti tuo darbu, ale ką jos žino, ką jos gali išmokti i tokį trumpą laiką apie taip platų dalyką, todėl yra biėdingos žmonėms ir stato i pavojų pačios save. Kaip jūs nekalbėsite, brolyčiai ir sesutės, aš nepripažįstu teisingu ir doru tokio pasielgimo ir nė vienas kiek augščiau stovintis jo profesioj žmogus nepagodos jo už tokį darbą. Tai yra pačios profesijos niekinimas. O gal jis ir pats tiek žino. Juk užimtas visokiais galais, socialistų ėdimu ir t.t., todėl nėra kada atkartot, ką senovėj buvo išmokęs, o apie naujus dalykus jam ir i galvą neateina, juk niekas jo nepagiria ir visai jis yra nežinomas savo profesioj. Tačiau jis užsiima ja ir pasitikenčius apmauna. Tai yra negražu.

"Bet, brolyčiai ir sesutės, aš apie žmogų daug nemėgstu kalbėti. Užteks... Užteks..."

"Ką jūs čia man pasakojate" — ranka mostelėjęs tarė senis. "Nei jis turi kokias idėjas, nei jis turėjo bent kada. Kada jis liko laisvamanis? Tuomet, kada susipyko su kunigais. Pirma kunigai buvo jo geriausi draugai ir jis buvo jų draugu. Darė visi biznį iš biednų lietuvių darbininkų ir visai jo lino prie jų. Tvėrė lietuviškas parapijas,

kad daugiau žmonių sutraukus ir daugiau uždarbio turėjus. Juk jis gyveno išvien su kunigais ir uždarbiu dalinosi. Vienas negalėjo be darbo beišsimaityti, todėl pasiryžo iš tikėjimo gyventi. Važinėjos šen ir ten, rengė susirinkimus, kur jis ir kunigai kalbėjo ir rinko pinigų. Žinote patį, kad kunigai gauna gana ir prastai negyvena. Buvo ir jam velykos. Bet jis buvo gudresnis už kunigus ir tankiai apgaudavo juos, todėl vienas kitas pavarė ji nuo savęs. Suprantate, ne už laisvamanybę, o už šelmystę pavarė. Pirmajam kunigui išiskolino tiek daug ir vis da skolinosi, kad tas ir išpažinties jį privertė eiti. Vienok atsisakė toliau skolinti ir nuo to laiko jiedu liko priešais. Kaip ten nebutų, vyrai, o ir kunigą negražu apgauti.

"Susirado jis paskui kitą ir trečią kunigą ir juos atsakančiai panaudojo. Abelnai, jis visą laiką su kunigais, nors ir skelbėsi laisvamaniu. Juk ir dabar yra susidėjęs su klerikalais ir visokiais popiežių pantapių laižytojais.

"Keista man, kada jūs sakote, jog jis yra buvęs socialistu kada nors. Socialistai jam pataikavo ir buvo išprašę pas save, bet jis socializmo nesuprato pamatiniai niekad ir nesupranta. Jis yra jam priešingas, kaip ir kiekvienas klerikalas. Juk ir socialistų pinigų vieną sykį išsiuntė kokiems tai atgaleiviams, kurių tarpe buvo daug kunigų. Tiesa, tie pinigai nebuvo vien socialistų sudėti, bet žmonės dėjo revoliucijai, kurią tik socialistai vedė, o jis brakšt ir išsiunčia atgaleiviams. Atvyksta iš Lietuvos kokie atgaleiviai, — pas jį atranda geriausią prieglaudą ir atjautimą. Kalinių šelpimo pinigų pasiunčia kokiam tai giltiniečiui tada, kada socialistai per ilgą laiką reikalauja atskaitos ir priduo likusius pinigų i kankinių kasą. Aš nenoriu jo įtarti sąryšį su tuo giltiniečiu, bet socialistai neliepė jam ten siųsti pinigų, o jis siunčia ir paskui socialistus kaltina. Mat tas giltinietis buvęs tautininkų idėjos žmogus, tai kur čia tau neatjaus, kada saviškis i Sibirą pateko?

"Ką jūs norite, sakykit, o aš nematau, kad tas žmogus prisilaikytų bent kokių idėjų".

"Gana jau, gana", kratėsi jaunas vaikas, kurio veidas turėjo gilaus protavimo žymes. "Kokie tie jo raštai! Tai rinkinys iš "Truth Seeker'io". Nieko originališko juk jis nėra parašęs. Bi-

le kas gali pasiimti "Truth Seeker'io" išleistas brošiuras ir pagal jas parašyti laisvamaniškus raštus. Kad da nors kalbą lietuvišką vartotų žmoniškai, o dabar supina, sujaukia, tokių žodžių pridirba, tartum tingi išmokti jau esančius ir žmonių vartojamus žodžius. Negana to kad vartoja kokią tai supintą, suveltą kalbą, da ir švarumo neprisi-laiko. Keno raštuose rasite tiek kolionų, žiaurių išsireiškimų, kaip jo?

"O pradės rašyt apie lietuvių, tai viskas lietuviška lieka. Visi pasaulio didieji žmonės padaromi lietuvių, visos kalbos pasirodo paeinančiomis iš lietuviškos. Vardai ir pavardės iskraipomi, sudarkomi. Iš grynai moksliskų dalykų padaro jis mišinį. Jei kas tikėtų jo paduotiems dalykams, liktų tokiu tamsunu, iš kurio juoktųsi kiekvienas apsišvietęs žmogus. Vietoj dalykus išguldyt taip, kaip jie yra paduoti senesnių rašytojų arba da geriau nušviesti, jis juos sujaukia, sudarko. Geriau, kad tokis žmogus nemokėtų rašyt ar užsiimtų kuo kitu, negu klaidintų žmones."

"Aš tikiu, kad mūsų tauta da ne taip seniai yra buvusi laukinė", lėtai kalbėjo apysenis inteligentas. "Da mes randame tarp savo žmonių ypatų su pilnai laukiniais palinkimais ir žymėms. Paimkite kad ir jį patį. Juk i naminį, geriau sakant civilizuatą žmogų jis mažai panašus. Plaukais apaugęs, nuolatos dairosi, kaip pažvelgs i kokį žmogų baltom akim, tai, rodos, prarys. Arba — kaip užpyks ant ko, tai visas persimaino, ikaista, pasidaro pusiau mėlynas ir gatavas yra sudraskyti. Paleidžia kokią tai žiaurų, žvėriska balsą, kojos ir rankos ima drebėti ir iš visko matai, kad jis pasiryžęs vartot spėką. Neveltui jo seilės varva, kada jis ima kalbėt apie senovės lietuvių drąsą, muštynes, užpuolimus ant kitų tautų ir jų naikinimą. Jis kalba apie tas skerdynes arba kares su tokiu entuziazmu ir pasigerėjimu, kad aiškiai matos, jog tai jo idėalas.

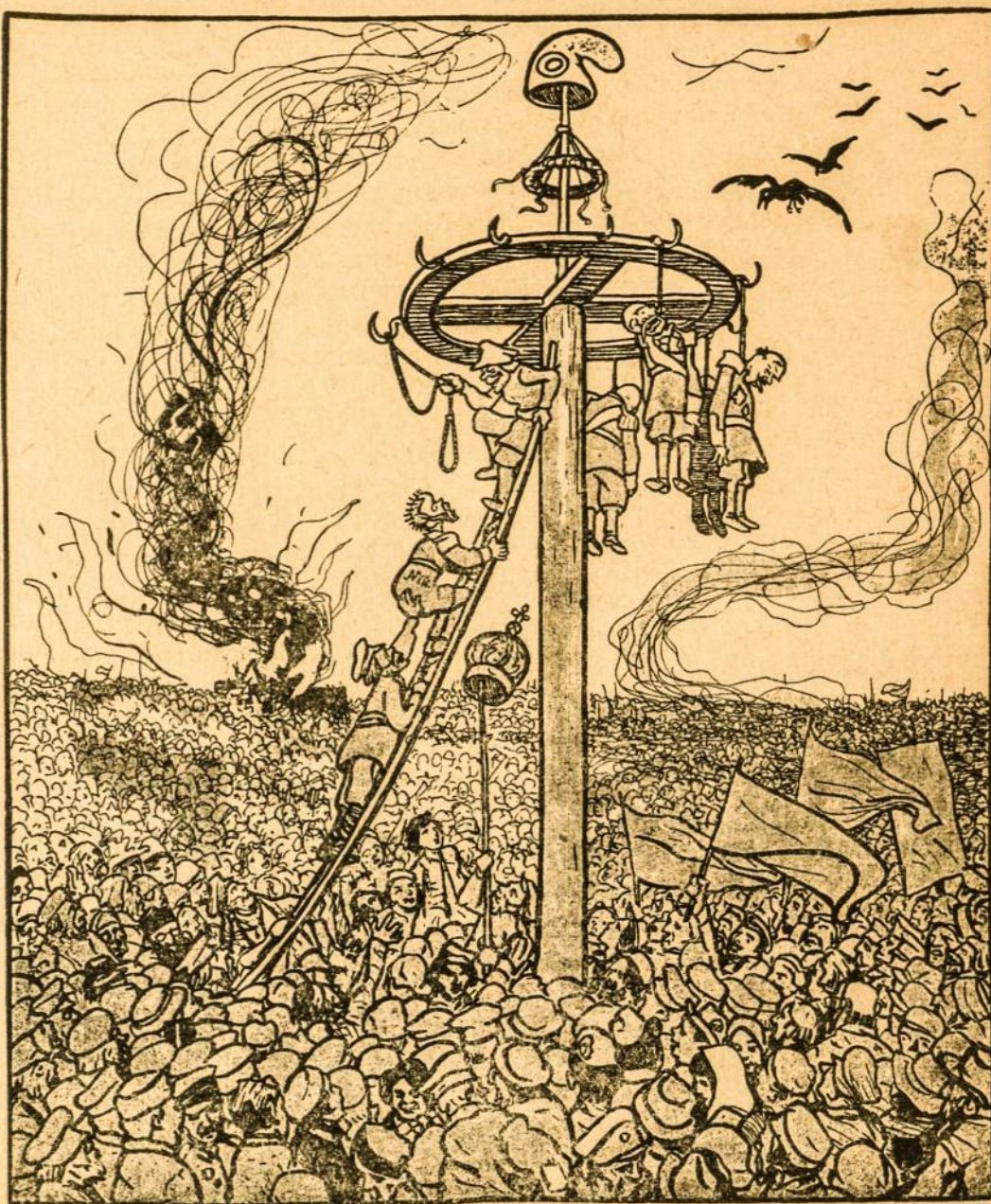
Negana to, jūs visi žinote, kad laukiniai žmonės yra dideli saumyliai arba egojistai. Laukiniui išrodo, kad viskas sutverta jam ir kad visi kiti turi elgties taip, kaip jam naudinga ir smagu. Pertikrinti jo negalima ir jis nenusileidžia. Tokie yra laukiniai žmonės. Ar ne toks pat yra ir jisai? Juk jisai irgi nori, kad visi jo klausytų, jam pataikautų, jį godotų ir jo užmanymus pildytų.

“Taip, tamsta, jis turi laukinio žmogaus išvaizdą ir laukinio žmogaus būdą. Civilizuotam žmogui su juo sugyvent negalima”.

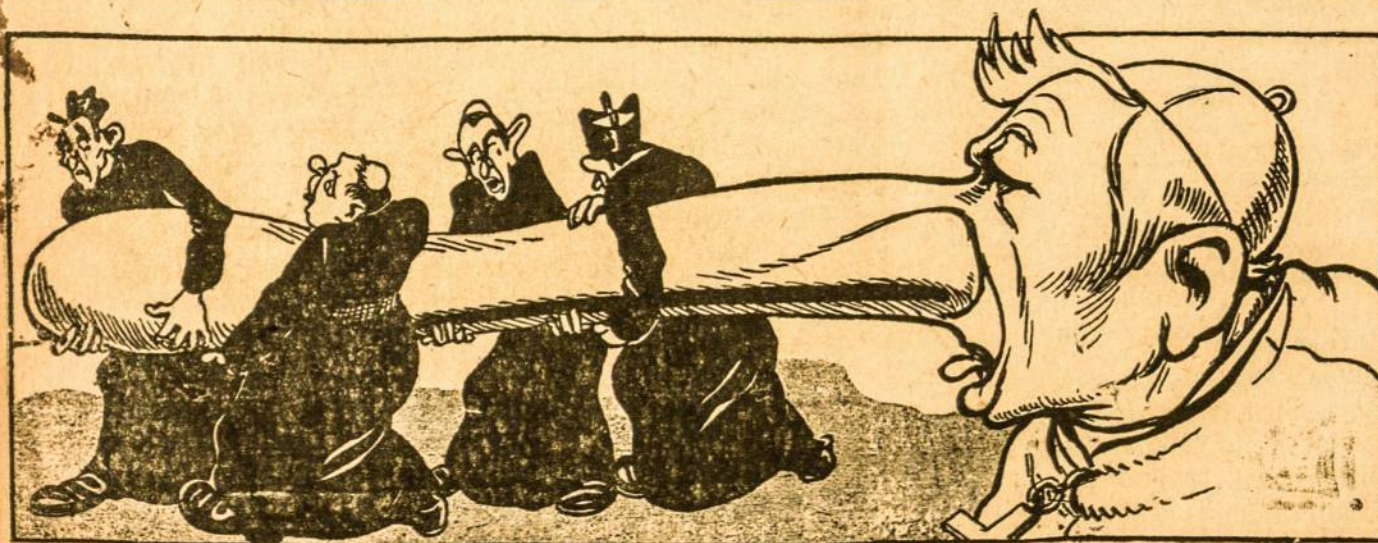
“Cha — cha — cha...” — juokėsi senas veikėjas, išgirdęs, kad tautininkai savo vadovu pasiskyrė didžiausį girtuoklį tautoj. “Tie mūsų tautininkai toliau saliuo negali nueit”, kalbėjo jis toliau, “Jų visi vadovai karčėmninkai ir visa jų politika sukas apie salionus. Tiesa, šis žmogus saliuo nelaiko, bet aš turiu pasakyti, kad retas salionininkas tiek geria, kiek jis. Turbut, nuo kunigų priprato, kad daugiausiai geria vyną, o ne alų. Žinote, alų kartais mažiau yra alkoholio, negu vyne, todėl kas geria vyną, tas lieka alkoholiu greičiau. Jei man netikit, atsilankykite į jo namus ir rasite jo virtuvėje už pečiaus didelį indą vyno. Tas indas yra molinis, kokiuose “wholsaliai” pardavinėja. Telpa į jį kokie 2 ar 3 galionai. Ir jūs galite matyti, kaip tas žmogus kasdieną pila tą vyną į kavos puoduką ir sumaišęs su vandeniu geria. Geria vieną puoduką po kito. Jei kitas tiek išgertų, tikrinu, nuvirstų nuo kojų. Jis, matyt, įpratęs. Aiškus dalykas kad ir jo galva visada yra apsvaigusi, nevėltui jis visados taip keistai elgiasi, jo darbas — tai girtas žmogaus darbas. Prie svarbesnių dalykų svarstymo jo reikėtų neprileisti ir kaip kad reikėtų suvaldyti jo liežuvį, kada per daug jį paleidžia savo apsvaigime. Bet, ant nelaimės, tautininkai tą nuolatą girtą žmogų skaito savo genijum. Nevėltui jų seimuose ir kituose darbuose tiek daug nesąmonių.”

Lietuvos Istorikas.

ŽMONIU TEISMAS.

Galbut netrukus ateis ta diena, kuomet kariaujančių šalių darbininkai numes ginklus į šalį, paduos vieni kitiems rankas ir, suėmę carus, kaizerius ir karalius, įtaisys jiems teismą. Tazai žmonių teismas bus baisus...

Rymo popiežijos nosis šiuo laiku begalo didelė. Kunigai kiša ją visur — kur reikia ar nereikia. Bet ateis laikai, kuomet didžioji popiežijos nosis nudžius.

KORESPONDENCIJOS

ARBA

RAPORTAI PRALOTUI BIMBAI.

BROOKLYN, N. Y.

16 d Spalių apsivedė B. Masiulevičius su E. Šrupskiute. Graži ir protinga porelė, tik... neprotingai padarė, kuomet nuėjo į mulkinę šliubo imti (Prieš vestuves padarytos klaidos atleistinos, nes tuomet jaunieji gyvena ne protu, bet meile — Kun. Bimba).

21 d. rugsėjo "Aido" Chore buvo padaryta "ablava" ant streiklaužių. Į ablavą pakviesta geriausi strėlčiai (Budviečiūtė ir Čiu - Čiau), kurie užsimerkę moka šaudyt. Piškyta, šaudyta, bet nei vieno strieklaužio neužtikta. Po "ablavai" išmintingesni choristai nusispjovė sako: "Tiek šuvių išeikvota ir vis uždyka."

5 d. Lapkričio atsibuvo "Aido" choro koncertas Labor Lyceum svetainėje. Apart "Aido" dalyvavo da keturi chorai ir balalaikų orkestra. Koncertas pavyko puikiai. Ypač gerai pasižymėjo "Aidas." Garbė už tai "Aidui" ir jo mokytojui p. Ereminui.

Ridzikas

NASHUA, N. H.

1 d. Lapkričio pas mus atsibuvo L. S. S. kuopos prakalbos. Kalbėjo "Kardo" redaktorius drg. J. Neviackas. Nors žmonių nedaug atsilankė, bet prakalbos puikiai pavyko visais atžvilgiais. Kalbėtojas publiką taip užinteresavo, jogei žmonės net kelias dienas vien tik apie tas prakalbas ir kalbėjo.

Vietinis kunigas, kad užkenkus socialistų prakalbom, surengė iškilmingus mišparus. Suprantama, didžiūma katalikėlių nudulino į bažnyčią.

Reikia dar pažymėti, jogei baigiant prakalbas palei svetainę užsidegė tulo žmogaus stuba. Tuli juokdariai tuojaus apreiškė, ar tik katalikai tyčia nebus uždegę stubą, kad suardžius socialistams prakalbas.

Mizerere.

ST. LOUIS, MO.

Iš katalikiškų dirvonų.

15 d spalio atsibuvo katalikiškos draugijos "Žiburio" juokingas vakaras. Programas susidėjo iš juokingo sulošimo "Krankia palėpy," pradurimo su lazda steičiaus uždangos, girtų vyrų dainų, išmušimo spitunu vienam vyrui dviejų dantų ir šiaip juokingų štukų.

Po nupirkimui pagoniškos bažnyčios del katalikiškos avinyčios, tuojaus buvo padaryta ablava ant pagoniškų velniukų. Po pašventinimo ir garsių lietuviškų giesmių nabagai kipsukai turėjo sprukt per adarus langus. Bet vieno miegota kur tai užkampy ir nejausta tos ablavos. Tykioj nakty pabudęs ir tas spruko per uždarytą langą, taip kad tik skylė lange paliko.

Avinai kaltina savo piemenį už ėmimą ant bargo nuo žydo paveikslų dėl garbinimo, bet tasai savo avinų nelabai paiso.

Kapsas.

EASTON, PA.

Laisvės Draugystė surengė kun. Mockui eilę prakalbų, kurios turėjo atsibut tarpe 1 ir 8 lapkričio. Bet kaip tik kun. Mockus spėjo atlaikyti dvi prakalbas — vietos fanatikai pasiuto. Kunigo įmokinti, jie nuėjo pas miesto majorą ir primelavo, buk kun. Mockus nemoraliskai kalba. Jie po prisiega majorui pasakoj, buk jisai skelbia, kad tėvai gali gyventi su savo dukterimis, o broliai su seserimis, seni, taip ir jauni gali paleistuvaut ir t. t. Nors majorui buvo prirodyta, kad kun. Mockus apie tai ir sapnuot nesapnavo, vienok katalikiškas majoras nepavelino Mockui daugiau prakalbų laikyti.

Eastono laisvoji visuomenė tokiu majoro nuosprendžiu pasipiktino. Kaip tik užsibaigs Mockaus byla su Waterburio fanatikais, eastoniečiai vėl pakvies jį pas save. Jeigu fanatikai vėl kliudys,

tuomet pradėsime kovą su jais.

V. J. S.

GRAND RAPIDS, MICH.

Čionais gyvena labai funy žmogus. Kas metai jis maino savo kailį. Jo pravarde Telyčius. Seniaus jisai buvo "extra" socialistas, vėliaus "extra" beparttyviškas, dar vėliaus didelis tautietis, o dabar jau paliko paklusnus dvasiško piemenio avinas. 12 d. rugsėjo tas funy vyras ženijosi. Veselija buvo strošna. Atvežė apie puskapį bakų rudžio ir apie tris vežimus dišių, kurias pasigėrė veselninkai sutruškino.

Tai tokias funes krečia mūsų katalikai.

Parapijonas.

DETROIT, MICH.

Per pasidarbavimą Teisybės Jieškotojų draugijos buvo surengtos prakalbos žinomam lietuvių laisvamaniui kun. Mockui. Kalbėtojas per tris vakarus triuškinio tamsybės ir prietarų tvirtoves, Atėjusiems pasiklausyti fanatikėliams taip karšta paliko, kad tuli jų įkaite, kaip vėžiai, smuko per duris.

Aukų vedimui bilos su Waterburio fanatikais surinkta \$60.27.

A. Šaputis.

BALTIMORE, MD.

Nevykęs aidoblistų išradimas.

Mūsų aidoblistai išrado naują būdą, kaip išnaikinti kapitalistus. Jie nutarė nedirbti kapitalisto Strausso darbo, prigrasindami ir kitiems darbininkams nedirbti. Na, ir nedirbo čielus tris mėnesius. Vienok vėliaus jie pamatė, kad toks jų išradimas netikęs ir nuėję pas poną Strauss persiprašė.

Turbūt kitų miestų listuviai nei nežino, kaip mokytis ir gudrus mūsų aidoblistai. Man vieną kartą teko buti jų susizinkime. Viens iš jų pakilo ir sako: "Jeigu šitam šešioliktam šimtmeti neišnaikinsime žydų, tai ne vyrai busim!" Kits bakšt anam į pašonę ir sako: "Juk dabar jau devinioliktas šimtmetis, o ne šešioliktas". Taip nei vienas iš jų ir nežinojo, jogei gyvena dvidešimtam šimtmeti.

Amžinas.

CHICAGO, ILL.

Spalių 15 d. L.S.S. 174 kuopa M. Meldažio svetainėje vaidino komediją „Kunigo Gramulos raštinėj“. Šis veikalelis yra geras, nes vaizdžiai atvaizdina, kas kunigijai rupi ir kaip jie su tikinčiais jų pasakoms žmoneliams elgiasi. Tas veikalas gyvai ir natūraliai atvaizdintas gali ne vieną tikintį žmogų įtikinti, kame yra teisybė ir jo išganymas. Čia gi šiuo kartu atvaizdinta negeriausiai — truko natūralio nudavimo, pavyzdžiui, nuskriaustasis vyras parimuša ant žemės ilgą ir didelį kunigą, užgules daužo, spardo, muša... Žiuriniai publikai pasirodo nei šis, nei tas. Jinai greičiau čia pasmerks užpuolimą, negu to užpuolimo kaltinimą kunigą. Žemos rūšies kerštas visuomet pažemina patį keršintoją. Atmonijimas skriaudikai tik tuomet sukelia publikoj džiaugsmą, kada publika jaučia, kad artistas jos pačios norą išpildo.

Po atvaizdinimui sekė daina. Dainavo L.S.S. 138 kp. choras vedamas p. J. Mereckio. Dainelė padarė malonų įspūdį. Taipgi ir manologas „Našlaitė“, išpildytas p-lės O. Šimkiutės, padarė nemažą įspūdį. Reikia pasakyti, kad tai vienas geriausiųjų monologų. Be to da dainavo vyrų „Keistučio“ choras, vedamas Griniaus. Baigiant programą pakvietė dainuoti solo p. St. Turskį. Matyt Chicagos progresyvė visuomenė apsipažinusi su mūsų visuomenės veikėjais, kad vos paminėjus p. Turskio vardą, visoj svetainėj publika sujudo ir įtempė visą savo atydiją. Ir neapsivylė. Turskis savo dainavimu taip sujudo publiką, kad toji net pauzų, kokios buna tarp vieno ir antro dainos punkto, negalėjo išlaukti neplodama. Žinoma, taip tikrai buvo, bet dainininkas kitaip suprato tą entuziazmą. Kadangi publiką savo plojiniais ir net kojomis trypinimais neleidė nei dainuoti, Turskis užklausė: „Nesuprantu, ar jūs mane išjuokiat, ar tiek gerbiat, atsiprašau“... Daugiau da kultūros reikia mūsų publikai.

Po to da J. Uktveris pasakė humorišią „spyčių“ apie vyčių protavimą ir jų gudrumą, apie bažnyčios langų daužymą, apie vištų vogimą ir rengimą pogromo ant socialistų.

Vakaras užsibaigė šokiais.

Spalių 28 d. toj pačioj svetainėj buvo L.M.P.S. 9-tos kuopos vakaras, pa-

vadintas „Rutų Darželiu“. Vakaro programos buvo gana platus, kad kairieji punktai reikėjo išleisti, idant užbaigus laiką. Brolių Sarpalių orkestrai overtura vakarą atidarius, kalbėjo M. Jurgelionienė. Kalbėtojos pakraipa lengva suprasti iš jos šių įžanginių žodžių: „Mes susiorganizavusios i Lietuvių Moterų Prygresyvišką Susivienijimą neturime tarp savęs vyčių, nesiurpiname palaikymu bažnyčių, nėsame sufragistėmis, kurios rupinasi vien iš garsinimu savo vardo, bet esame moteris darbininkės“. Gerb. Jurgelionienės prakalba padarė gilų įspūdį. Dągelis mūsų žmonių tik ir kalba: „O tai moteris, kad rėžė tai rėžė! Buvo ko klausyties“. Paskui sekė gerb. Žemaitės referatas, temoje „Kaimo ir miesto jaunimas“.

Šauniai sulošė „Rutų Darželį“ p-lės J. ir V. Micevičiutės ir V. Bernotavičiutė. Taipgi gerai atliko triologą „Niekados neužtenka“ — p-lės: O. ir A. Kalvaičiutės ir p-ni D. Girdvainienė. Panelė Gribiutė savo dainele padarė gilų įspūdį, V. Micevičiutė puikiai padeklamavo ir ant galo dainavo gerb. Stasys Turskis. Publika jį savo delnų plojimu išsaukė net kelis sykius ant scenos.

Moterų vakaras buvo puikus ir gerai nusisekė.

Lapkričio 20 d. C.S.P.S. svetainėje Dramatiškas Ratelis vaidino „Kryžius“. Kadangi šis veikalas buvo gerai išgarsintas, tai publikas susirinko tiek, kad tuliem pristigo vietos. Tečiaus gaila, kad mūsų artistai nepasirupino publikos užganėdinimu: jinai išsinešė nepergeriausius įspūdžius iš šio veikalo.

Lapkričio 5 d. Meldažio svetainėje D. K. Algirdo Draugija vaidino komediją „Meška“. Publikos ir čia buvo kupinai. Visi buvo patenkinti, nes paprastai komedijoje buna juokų, o be to čia daugiau laiko pasvęsta dainom ir muzikai. Vaidinimas čia buvo artistiškas, ypač v-lės Aleksandravičiutės.

Tą pačią dieną vakare draugija „Lietuvių Vėliava“ turėjo Pilzen auditorijoje balių. Lėšų, sako, buta labai daug, o įplaukų visai mažai.

Kaip matosi, chicagiečiai kruta, bet daug da darbo reikia padėt, kad mūsų dirvonus apdirbus. **Ad. Morkunas.**

ROCHESTER, N. Y.

Drg. Pruseikos prakalbos.

LSS. 7 kuopa 20 spalių turėjo pra-

kalbas. Kalbėjo drg. L. Pruseika iš Brooklyno. Prieš prakalbas „Aido“ choras sudainavo kelias daineles. LSS. 7 kuopa aidiečiams už jų simpatiją padovanojo gyvių gėlių buketą.

Kalbėtojas pirmoje savo kalboje kalbėjo apie Amerikos politiką, aiškinamas republikonų ir demokratų žadimų gerovių reikšmę darbininkams.

Antroj savo kalboj drg. Pruseika kalbėjo apie Lietuvį Dieną, nurodydamas kaip klerikalai su tautininkais ardo lietuvių bendrą darbą, kad neleidus pirmiejiams nukentėjusiai Lietuvai aukų rinkti. Kalbėtojas nurodė, kad klerikalai tautininkus jau susikišę į savo kišenių, bet socialistų ir jiems pritarinčių pirmiejių negali paimti, delto sykiu su tautininkais daugelyje vietų stengiasi neprileisti Lietuvį Dienoj prie rinkimo aukų. **Zitkus.**

WATERBURY, CONN.

Spalių 22 d. tapo surengta prakalbos. Rengė T. Fondas ir P.T. Dr-jų sąryšis. Visas pelnas skiriamas nukentėjusiems nuo karės.

Kalbėtojais buvo: Adv. F.J. Bagočius, K. Česnulevičius, Yale universiteto studentas, miesto majoras H. Scully, Fr. P. Guilfoile, Atty M. Blansfield, ir kongresmonas Wm. Kennedy.

Publikos buvo apie 3,000. Reikia pažymėti, kad Bagočiui kalbant dauguma žmonių verkė kaip jis sugraudino. Aukų surinkta \$358.81. Stambesniais aukas davė: K. Rimka \$11.00, D. Bronoboras \$10.00, teisėjas Slavin \$5.00.

Kabė.

SO. BOSTON, MASS.

LSS.60-tos kuopos veikimo programos. Žiemos sezonui prasidėjus LSS. 60-ta kuopa užsibriežė sau platų veikimo programą.

Lapkričio 26 d. 7:30 vakare 60 kuopos svetainėje po no. 376 Broadway, bus „Juokų Vakaras.“

Gruodžio 3 d. 7:30 vakare toj pačioj svetainėj bus prakalbos.

Gruodžio 9 d. (subatos vakare) Lietuvį salėje bus 60 kuopos „Dainų Vakaras“. Koncerte dalyvaus keliatas Bostono apielinkės chorų. Taipgi dalyvaus Latvių mišrus choras, susidedantis iš 100 dainininkų. Be to bus daug scenos artistų komikų ir vodevilius. Po koncertui bus šokiai.

Sausio 6 d. (subatos vakare) Lietuvių salėje 60-tos kuopos artistai vadins sujudinantį veikalą „Karės Nuotakos.“ Vakaras užsibaigs šokiais.

Vėliaus bus statomi veikalai „Ant Dugno“, „Erškėčiu Taku“ ir kiti.

Vakarų reng. Komisija.

CHICAGO, ILL.

Vakarinėje dalyje miesto yra bažnyčia pilnoje formoje. Nežinau tikrai, bet nekurie pasakoja, kad tai buvus švedų bažnyčia, o dabar ją atpirkęs lenkas-lietuvis. Šiaip ji panaši į Romos katalikų bažnyčia, tiktai bokštas ar tai perkuno numuštas ar tai nukirmijęs. Kada eini pro šalį, tai matyt didelėm raidėm užrašyta: „Saloon“—tai sklepas, o „Hall“—tai šventykla. Čia dažniausia rengia balius katalikai. Kiek laiko atgal šitoj šventinyčioj buvo parngtos I.W.W. skyriaus p. Geleželei prakalbos. Kadangi ant prakalbų niekas neatsilankė, tai ir pats kalbėtojas be „spyčiaus“ turėjo apleisti salę.

Net šurpas ima pamislinus, kad „dievo namai“ taip žemai turėjo nupulėti.

Grazdikas.

o o o

Chicagoje aukų rinkimas Lietuvių Dienai jau pasibaigė. Tautininkai su klerikalais, pridirbę visokių „svinstų“, dabar dejuoja, kad jiems smirda. Vyručiai, nedarykit kiauliškai, tai nesmir-dės.

o o o

„Nėra to blogo, kad neišeitų ant gero“—sako „Lietuva“. Mat, subankrutijus Tananevičiaus bankui Olševskio bankas žada patapti valstijiniu.

Jeigu žmonės būtų klausę „Naujie-nų“ perspėjimų, tai seniai savo pinigus būtų sudeję į valstijinius bankas ir dabar ašaras nereiktų lieti.

Juk jeigu ne „Naujeinos“, tai ir Olševskio bankas nebūtų nei mislinės likti valstijiniu.

Chicagietis.

MONTELLO, MASS.

28 d. spalio LTR. „Viesula“ statė scenoj dramą „Žmogžudžiai.“ Veikalas išėjo pusėtinai gerai.

3 d. lapkričio atsibuvo republikonų prakalbos. Tarp svetimtaučių kalbėtojų figuravo ir „Ateitis“ adm. p. Vitaitis. Jis kalbėjo republikoniško ciga-ro protu.

5 d. lapkričio buvo LSS. 17 kp. pa-

skaitos ir prakalbos. Paskaitą laikė dr-gė Puišutė iš Worcesterio. Reikia pripažinti, kad Z. Puišutė savo užduotį atliko visai gerai. Apart paskaitos buvo ir pamarginimų.

8 d. lapkričio čia kalbėjo drg. J. Neviackas. Nors kalbėtojas jautėsi pailšęs (nes iš eilės jau vienuoliktą prakalbą laikė), betgi savo užduotį atliko visai gerai.

Striukis.

NORWOOD, MASS.

Vietos katalikai, paėmę nuo socialistų pavyzdį, subruzdavo veikti ir surengė taip vadinamą agitacijos savaitę. 12 d. lapkričio statė veikalą „Amerika Pirtyje“. Na, ir lošė! Aktoriai savo rolių nemokėjo ir kurie prastą ausį turėjo, negalėjo su flioro išgirsti, stovėjo be žado. Nudavimų irgi nebuvo. Pertraukose dainavo bažnytinis choras, bet ir dainos išėjo negeriau už lošimą.

Patartina tokiems aktoriams pirmiau suprast veikimą, o jau paskui eiti ant scenos ir lošti.

Antrą vakarą buvo prakalbos. Kalbėjo kunigėlis. Kvietė skaityti gerus raštus ir saugotis raudonosios spalvos raštų. Jeigu kurie tokius raštus turi, lai meta į pečių ir sudegina. **Bedievė.**

LOWELL, MASS.

Raudonoji Savaitė.

L.S.S 203 kuopa Raudonosios savaitės neprasnaudė. Atsibuvo eilė prakalbų. Spalio 29 kalbėjo drg. J. Neviackas iš Worcesterio, aiškiai atvaizdindamas šį netikusį surėdymą ir jo pasekmes. Prakalba žmonėms labai patiko.

Lapkričio 2 d. kalbėjo d. M. Dusevičius iš Bostono. Per šias prakalbas žmonių atsilankė nedaug. Pastebėtina, kad pereitais metais loweliečiai paprastai skaitlingiau lankydavosi į prakalbas.

Lapkričio 4 d. čia buvo Lietuvių Diena. Surinkta \$1,031. 50. B.L.K. Algirdo draugija ir šv. Juozapo draugija aukavo po 50 dol. Viso pasidaro \$1,131.50. Atėmus lėšų \$34.15 pasilieka \$1,097.55. Pinigai pasiūsta Bostonan Joseph Maynardo vardu.

Visiems kolektoiriams; kurie vargo rinkdami aukas, tariame vardan šelpiamųjų mūsų brolių širdingą aciū.

Reikia pridėti, kad toli gražu ne vi-

si mūsų lietuviai atjaučia padėjimą nukentėjusių savo brolių. Pasirodo, kad tik socialistai parodė savo duosnumą. Vietinės Lietuvių kooperacijos krautuvėje palikta aukoms dėžutė atnešė tik 25c! Juk ton krautuvėn per tą dieną atsilankė bent keli šimtai mūsų lietuvių, o jie visi įstengė suaukaut čia tik 35 centus.

Pinavijos Žiedas.

HAVERHILL, MASS.

Raudonoji Savaitė. Lietuvių Diena.

Misijonierius.

31 d. spalio atsibuvo Raudonosios Savaitės prakalbos. Kalbėjo drg. J. Neviackas — „Kardo“ redaktorius — apie socializmą ir apie Lietuvių Dienos reikalus. Kalbėdamas apie socializmą taip užinteresavo publiką, kad nors žmonių buvo pilnutėlė svetainė, niekas nei mažiausio garso neišdavė, visi klausėsi su didžiausia atyda.

Kalbant apie Lietuvių Dienos reikalus daug kas iš publikos verkė. Draugo Neviacko kalba pridavė daug energijos kolektoiriams. Lietuvių Dienoj aukų išviso surinkta 1,500 dolerių.

Haverhillio lietuviai vėl žada draugą Neviacką užkviesti su prakalbom.

o o o

Į Haverhillį atsibaladojo koks tai misijonierius dirbti katalikų. Nuo lapkričio 11 d. pradėjo savo pamokslus. Bet nekaip biznis eina. Laike misijų pardavinėjo visokius dievukus, bet ir drūčiausi katalikai nenori jų pirkti, nes ką krautuvė gali nusipirkti už 15c., tai čia prašoma \$1.25c. **Lietuvis.**

ATHOL, MASS.

Mūsų vyčiai jau ne juokais pradėjo veikti. Štai dievobaimingas vyčiukas ir didelis sportukas nuvažiavo į „Sporting house“ vyčių „idėją“ platinti, bet nenusisėkė, nes nuo subatos vakaro iki panedėlio rytui gavo dželoj patupėti, o paskui magaryčiams dar užsimokėjo 25 dolerius.

Kitas vyčiukas vos neužmušė žmogų, stumdamas laiptais žemyn. O tula vyčiukė Ivašauskiutė likosi išvežta į „klioštorių“ šešiams mėnesiams.

Lietuvis policmonas irgi yra geras vytis, o kaip toks vyčiškai ir elgiasi.

o o o

12 dieną lapkričio čia rėžė „hot speech“ p. Česnulevičius. O tai davė bedievių laikraščiam vėjo! Terškė, pliauskė, tikrą purvyną padarė. Tikri juokai iš tokių kalbėtojų. **Vėžiukas.**

EASTON, PA.

Mūsų miestelio vyčių čionovnikas sumanė šitoki "skymą". Atsikėles anksti išryto nubėgo prie bažnyčios, įlindo per langą į vidurį ir pradėjo deginti šventus tinkusus. Sako, net pačiam dievui pradėjo svilinti barzdą, o dievas stovi, anei krust. Taip jam besitriusiant įeina į bažnyčią kunigas.

— Kas ten? — klausia kunigas.

— Aš prabaščiau.

— O ką tu, laidoke, ten darai?

— Unta, veiziek, kunigeli, cicilika oždegė divui barzdą, tai aš atbiegau gesinti.

Mizernas.

MONTELLO, MASS.

(Mėnesinis raportas Kun. Bimbai)

Dvasiškas vadove ir suramintojau! Nors mano širdis iš gailėsčio liko kai virinta bulvė, o ašaras nors ant virvukės pasisėjęs žmogus laikytum, kad vietoj akių neliktų tik skylės, tačiau tau raportą vistiek patieksiu.

Pirmiausia turiu tau pranešti smurtą naujieną, t. y., kad tavo nužemintas tarnas, o mano draugas, ką tau priduo-davo mėnesinius raportus, Juras Cibulaitis, persiskyrė su šia "baderių" pakalne! Jau daugiau jo puikių raportų neskaitysime... Todėl paskutinį kartą, varde visų jo draugų, tariau: Sudiev, tau Juruci! Iki pasimatymo!!!

Jis mirė negyvai... Savo vietininku paliko mane, įsakydamas šventai pildyti tavo įsakymus.

Užimdamas tą garbingą vietą, turiu tau, dvasiškas tėve, pakugždėti, jog aš esu poetas, ir kaip kada priduosiu tau raportą eilėmis.

Tik jau iškalno pastebiu, kad nepasielgtum su mano poezija taip, kaip anuomet "Keleivis su "Laisve". Bu-vau pasiuntęs, bra, jiems puikias eiles, bet vienas, kaip sakėsi, pamiršęs išdrukuoti, o antras atsakė, kad tokios eilės esančios ne į laikraštį, nors gerai žinojo, jog tuomet dar magazinų nebuvo! Kas daryti? Ogi ėmiau laike susirinkimo prieš ponį publiką jas ir iškalbėjau. Publikai taip patiko, kad iš didelio susijudino ėmė rankomis pliauškti, kojomis trepsėti, švilpti ir t.t. Iš to supratau, kad anų gazių ponai daraktoriai pabijojo, kad jų nesubytyčiau, todėl nedrukavo mano eilių! Mat... politika!... Bet... tuščią jų!

O dabar pranešu, kad šimtą mūsų

įstatėme kandidatų į councilmanus gerą žmogų, tautietį, p. Mickų.

Jis runys ant republican tikieto. Iš tos priežasties tankiai turime velykas. Ypač linksmai laiką praleidome 13 Nov. ant Cantono stryto!...

P-nas Mickus, likęs councilmanu, daug ką žada dėl lietuvių labo pasidaruoti. Pirmiausia—tai prie bažnyčios saidvokus pataisys. — Paskui išsistoros, kad miestas duotų darbo ant gatvių tiems pasenusiems ar paliegusiems fabričių darbininkams, kuriuos ponai jau nenorės laikyti prie mašinų.

Taigi, su "pikiu" ar "ševelu" mūsų senukai galės duoną sau pelnyti! Bravo už tai Mickus!!!

Beto, jis, Mickus, žada pasidaruoti, kad socialistai ir kitokie "zdraicos" gautų nuo savo dirbtuvių ponų atastogų (vakacijų) tris kartus į metus, kiekvieną po keturius mėnesius. Todel visi Montello c'tezenai, atėjus rinkimams, dėkit križiuką už Mickų! Nes mes, tautiečiai, iš to turėsime štedi velykas, o "zdraicos"... vakacijas!

Iki žemei nusilenkdamas prieš Tavo šventinybę, lieku tavo tarnas

Jonas Avickas.

KULPMONT, PA.

F. J. Bagočiaus Prakalbos.

Pirmos Bagočiaus prakalbos įvyko čionai ir padarė ant žmonių gerą įspūdį. Žmonių kaip ant šios kolonijos susirinko gana daug, nemaža ir moterų. Aukų lėšoms padengti suaukauta 6 doleriai su centais. Literatūros parduota už 3 dolerius.

Spalių 31 d. Bagočius kalbėjo Frackvillėj. Čia žmonių susirinko kiek tik sve-tainėje galėjo sutilpti. Aukų surinkta 9 doleriai su centais. Bagočiaus prakalba padarė gilų įspūdį.

Lapkričio 1 d. Frackvillėj buvo renkamos aukos nukentėjusiems nuo karės lietuviams. Surinkta 700 dolerių su viršum.

Gilberton ir Shenandoah pirmiečiai aukų nerinko, nes Šimkus pasikubino suardyt lietuvių bendra darbą.

F. J. Levinskas.

BROOKLYN N. Y.

"Laisvės" Koncertas.

17 d. Gruodžio (December) Brooklyno Labor Lyceum įvyks puikus "Laisvės" bendrovės koncertas. Dalyvaus tokios

spėkos, kaip Zazulak, Julia Herman, balalaikų orkestra, vadovaujant Petroviui; smuikininkai, "Aido" choras ir tt. Po koncertui šokiai. Tikieta kainos 50 ir 25c. Aplinkinių miestų draugai užsisakykite tikieta iš anksto.

Visi bukite tame milžiniškame "Laisvės" bendrovės koncerte.

Pradžia 3 val. po pietų.

W. LYNN, MASS.

Lapkričio 5 vietos lietuviai socialistai apvakščiojo Raudonąją savaitę. Buvo surengę prakalbas. Nors kuopos čia nėra, bet atsirado geros valios draugų kurie visgi paminėjo tąją darbininkų savaitę. Kalbėjo J. Neviackas. Kiek man atrodo, tai drg. Neviackas yra vienas iš socialistų kalbėtojų, kurie palieka ramybėje kunigus su gaspadinėmis. (Perbrangus laikas, kad apie taip mažos vertės dalykus kalbėt. Kun. Bimba.) Likosi atgaivinta kuopa iš 8 narių. Keliatą nenorėjo priimti, todėl, kad myli išsitraukti. Išparduota keliolika egz. "Kovos" raudono numerio ir užrašyta kitų laikraščių. Linkėtina L. S. S. 61 kuopai būti žibintuvu tarpe Lynniečių. Gaila tik, kad pės mus stinga gabių spėkų.

Lipčius.

CAMBRIDGE, MASS.

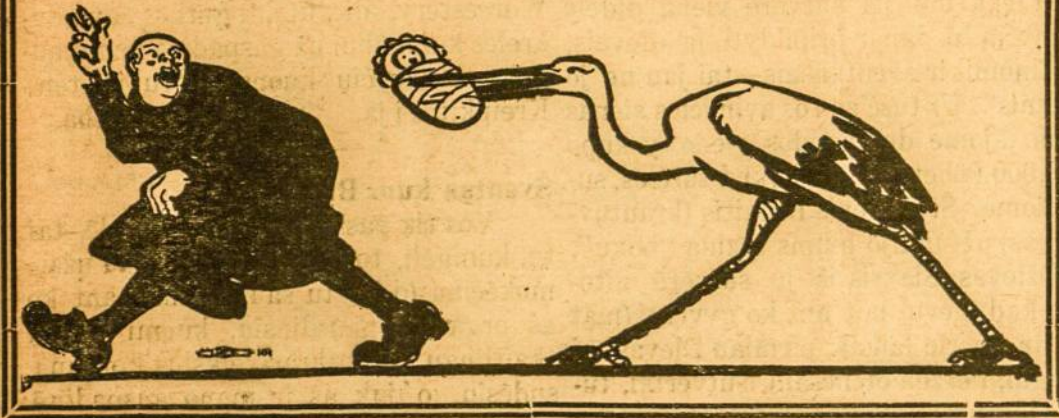
Lietuviai veja savo kunigą laukan.

Lapkričio 12 d. Cambridge'uje buvo didelis lietuvių susirinkimas, kuriame dalivavo apie 500 žmonių ir visi vienbalsiai nutarė, kad kunigas Krasnickas turi but prašalintas. Buvo perskaitytas raštiškas reikalavimas kardinolui, kad jis prašalintų Krasnicką iki 5 gruodžio. Po tuo reikalavimu pasirašė 400 parapijonų. Jeigu šito reikalavimo kardinolas neišpildytų, tai Cambridge'aus lietuviai katalikai ketina apskelbti kun. Krasnickui boikotą ir tvers neprigulmingą parapiją. Jie sako, kad savo darbais jis jiems per daug jau įkūrėjo. Per jo "pasidarbavimą" Cambridge'uje lietuviai negalėjo gauti leidimo nei aukoms rinkti Lietuvių Dienoje. Visi žmonės susivienijo, visos srovės suėjo į kruvą, bet su Krasnicku negalima buvo susikalbėti.

Lietuvis.

Tokiam žiauruniui, tarp lietuvių vienybės ardytojui, seniai reikėjo duoti kiau. — Kun. Bimba.

JUOKU—JUOKELIAI.

Neužpelnytos Dovanos

Vienas ukininkas darė biznį iš kiaulių. Kuomet kuri nors atvesdavo paršiukus, dievobaimingas ukininkas duodavo savo mažam suneliui išrinkt vieną paršiuką ir nunešt klebonui ant afierų, tikėdamas, kad dievas jam už tai atmokės dešimteriopai. Taip buvo daroma per kelis metus, o kadangi ukininkas užlaikė daug kiaulių, tai klebonas daugybę tokių afierų gaudavo.

Kartą minėto ukininko moteris susilaukė dvynukų. Vaikas, manydamas, kad ir iš tų vieną reikia klebonui nunešt, motinai nematant paėmė vieną, kuris jam atrodė gražesnis, įdėjo krepšin ir nunešė. Klebonas priėmė, padėkavojo vaikučiui ir jau bandė dovaną nunešt į kuknią, kaip štai išgirsta kudio verkimą. Pusėtinai išsigandęs kunigas atidarė krepšį ir... vieton paršiuko pamatė kudikį. Klebonas perpyko ant vaiko ir suriko:

— Kam tu tą kudikį atnešei?!

— Tau, tėveli, — atsakė vaikas.

— Kaip tu galėjai nešt, juk aš nieko bendro su tavo motina neturėjau?! — suriaumojo kunigas.

— Bet juk tėvelis nieko bendro ir su mūsų kiaulėmis neturėjai, vienok paršiukus priimdavai, — ramiai atsakė vaikas ir įšbėgo lauk.

Z. Iškobibel.

Davatkos išpažintis.

Kartą „apgauta“ davatka nedrąsiai priėjo prie spaviednyčios ir, atlikus visas ceremonijas, šitaip pradėjo pasakoti savo nusidėjimus:

— Dvasiškas tėveli, ant manęs užkrito kelnės...

— Ogi ar su mėsa, ar be mėsos? — klausia kunigas,

— Su mėsa...

— Kaip tavo perkunas netrenkė?! — suriko susijudinęs kunigas.

— Kad tas buvo žiemą, — atsako davatka.

— Ogi kaipgi žemė nepraryjo?!...

Kad tas dėjosi klebonijoje, — teisinosi davatka.

— A-a, jeigu taip, tai kitas dalykas, — prabilo nusiraminęs kunigas.

Kampas.

Gera! atsakė.

Girtuoklis, eidamas į smuklę, susitinka kunigą.

Kunigas: — Ar tu žinai, mano mielas, kuomet tu eini į smuklę, kad ir velnias sykiu su tavim eina...

Girtuoklis: — Hm... tas nesvarbu, kadangi man nereikės užmokėti už tai, ką jis gers.

Z. P.

Nuliudus.

Mergina veda ant saito karvę ir linksmai dainuoja, o kokis tai ponas patikęs klausia:

— Gal tavo kas pabučiavo, kad taip linksminiesi?

— Ar tai pabučiavimas priduoda linksmumą? — paklausė mergina.

— Žinoma! — atsakė ponaitis.

— Na, tai pabučiuok mano karvę, nes ji labai nuliudus, — tarė mergina.

Už dyką.

1-mas Keleivis: — Žiūrėk, tai mėsaiširdingas daktaras. Dantis įleidžia tik už \$5.00, o aš neseniai už išmušimą savo pačiai dantų turėjau atsėdėti kalėjime net 6 mėnesius.

1-ras Keleivis. — Durnas butum mokėti penkis dolerius. Aš turiu šunį, kuris dantis įleidžia visai dykai.

Myli tautą.

1-mas: — Oi kaip aš myliu lietuvių tautą, tai apsakyti negaliu.

2-ras: — O kokį biznį tamsta laikai?..

1-mas: — Saliuną, viengenti, saliuną.

2-ras. — Taip aš ir maniau. Nes vi-so labo tik biznieriams labai rupi tautos gerovė. Darbininkui gi tautos nereikia, nes jį visi tautiečiai-biznieriai lygiai skuta.

Baderiai.

Raulas: — Kur taip skubiniesi, ne-lyginant, kaip Šliupas į Washingtoną apskusti socialistus?..

Juras: — Duok pakajų. Baderiai, ant baderių: nuo pirmos pačios aš pabėgau, tai gavau 3 mėnesius kalėjimo, antraji nuo manęs pabėgo ir vėl 3 mėnesiai kalėjimo, trečia iki gavo divor-są, tai ištupėjau kalėjime net 6 mėnesius. Dabar apsivedžiau su ketvirta ir nupirkau šliubinę dresę, bet eidama ant šliubo pametė „derekšną“ ir negali nusivilkti, tai bėgu į krautuve, gal gausiu kitą panašios dresės „derekšną“. Juk su tokia brangia drese nesivesi į lovą.

Irgi faktas.

Vieną kartą man išsišnekus su vienu kunigužiu apie tautą, jis man sako:

— Lietuviai čion, Amerikoje, tai kaip kamparas nyksta iš savo tautos..

— Gal but, — sakiau aš, — bet kad taip greitai ištautėtų, tai netikiu.

— Tamsta netiki todėl, kad nežinai, bet aš faktiškai galiu parodyti.

— Meldžiu. Kodėl ne? — atsakiau jam.

— Vieną sykį prisiartinu prie langelio jaunas vaikinai ir pradėjo spaviedotis. Kalba taip subiaurota, kad mane visą apspiaudė bepasakodamas nuodėmes. Pabaigus jam, aš paklausiau:

— Ar gailiesi už griekus?

— Jesary.

— Žadi pasirovyti?

— Šiur.

— Tai klaupk ir muškis į krutinę.

— Olrait.

— Tai matai, tamsta, kad jau ir pačią prigimtį, motinos įkvėpimą, išmuša iš žmogaus, tai ką jau kalbėti apie patį tautos klausimą? **Senas Vincas.**

LAIŠKAI KUNIGUI BIMBAI.

Kun. Dr. Bimba:

Padariau labai žingeidžią diagnozą gyvenimo ir laimingos mirties dienraščio "Kataliko". Čiupinėčiau aš jį nuo pat užgimimo, ir štai patėmijau, jog jis apsirgo džiova. Išbalo jo kakta, špaltos nuo skystumo kaip košelienu virpa, vyriškumo niekur nepatėmyt. Aš manau ir todėl konstantoju faktą, kad jis gavo tą ligą nuo "Draugo", nes juodu iš vienos blekinės alų traukdavo ir tuos pačius cigarų galus žėliodavo. Tiesa, netekome dienraščio "Kataliko", bet kadangi dušia yra nemirtina, tad ir jis kas sanvaite po sykį pasivaidina ir vėl dingsta. Requiems aeternam dona ei, Diabole!

Bonka.

Dvasiškas kun. Bimba:

Mūsų bambizas Jusitis išpludo "Keleivį", "Laisvę", "Kovą" ir labiausia teko tavo šventam organui, ir pasakė, kad tu, kurie tuos laikraščius skaito, jis neišrišias. Kas lieka mums vargšams daryti? Patark dvasiškas vadove.

J.S.P. No. 1

Pirma, negu aš galiu duoti rodą, praneškit man, kaip ir koku būdu jūs ten surašioti, tada pamokysiu, kaip atsiršti be bambizo pagelbos. **Kun. Bimba.**

Telegrama Kun. Bimbai iš Argentinos.

Berrissoj atsirado bedievių, kurie niekina jūsų šventą organą ir liepia skaityt "Liežuvninę". Tavo parapijonai stipriai laikosi, bet pagonys grąšina, kad jei nutvers bent vieną iš taviškių, tai tuoj paves inkvizicijai Seville.

"Žagrė" čion pasekmingai pateikė "Paskutinę Bangą". Tavo parapijonų tarpe atsiranda kas kart daugiau naujų darbščių darbininkų, ir ateitis viešpatystei generolo Proto yra šviesi.

Palaimink Ignacą Padvolskį, iš Palermos, kurs neturėdamas pinigų atsiuntė mums į Berrissą net 6 "Draugus", kad gavus nors vieną "Kardą" praplatinimui pas save. Nusiuntėm jam porą, nors ir apdilusių biskį. Aš ir Visi.

Palaimintas Kun. Bimba!

Vardan Eastono parapijonų, per kvėpimą dvasios šventos, štai ką pranešu ir ko maldauju.

Turbūt žinai, kad bendorius iš daugelio šulų sutveria bačką, bet kad tą

bačką stebuklingais skystimais pripildyti, tai jau ne bendoriaus dalykas. Taip tai ir kun. Gudaitis iš daugelio avių ir avinų jis sutvėrė vieną didelę avinyčią. o dabar pripildyti ją dievais, motinomis ir šventaisiais—tai jau ne jo "biznis". Už tuščių as tos avinyčios sienas užmokėjome dėl naudos vieno vyskupo \$18,000.00bet, astebėję, kad tuščios, sukrutome. Štai Stenis Kulaitis (krautuvninkas) užfundijo mums tuziną "boxų", o Džiovas Siauris iš jų sutvėrė altorių, kad dievui but ant ko gyventi (mat dabar ne tie laikai: pirmiau Dievas nei dangui, nei žemei nesant sutvertai, turėjo kur buti, dabar kas kita). Gilbertono klebonas paaukavo geltonai malevotą puodą dievams supilti, kada jie pasileidžia. L. Pikalis nupirko nuo žydėlio šv. Povilą ir už dešimtuką palšiaus, ir dabar Povilas kaip naujas! Poni Šnapsauskienė paaukavo Motiną Dievo, kurią pastatė ties altorium, o ponas Šnapsauskas nupirko divoną, ant kurio galėtume atsiklaupiti.

Bet kaip kun. Bimba gali matyti, mūsų baznytėlė dar daug daugiau dievų galėjo tilpti. Truksta stacijų, šventųjų ir kunigui nors trejatos gaspadinių.

Su viskuom maža bėda, bet mūsų Gudačiukas toks jaunas, gražus vyras, o tik vieną gaspadinaitę teturi. Net mums sarmata, kad negalime savo kunigėlį atsakančiai užlaikyti. Todėl sakom, gal kun. Bimba galėtų iš savųjų vieną perleisti Gudačiukui? Prastų vis tiek neužlaikai. Pats žinai, jog ką aukauji kunigui arba bažnyčiai, tai dievui aukauji. Dievas atiduos tau šimteriopai. Gaspadinę gali siųsti ekspresu.

Sekretorius Smilga.

Baltos atliekamos neturiu, vieną nigerkaitę galėčiau iš kuknios perleisti, bet su tuom "šimteriopu" atidavimu nekas: jei 100 juodukių ateitų iš dievo

valios ir reiktų man jas užlaikyti, aš subankrutėčiau. Argi jau pas jus nėra tokių motinų, kurios, padėkim sau, kaip Worcesteri, dievui ant garbės savo dukreles kunigėliui už gaspadinę paaukautų? Ak vyčių kuopa gyvuoja ten. Kreipkitės į ją.

Kun. Bimba.

Šventas kun. Bimba:

Vos tik pasibaigė mano duoklė, tai tu, kunigėli, tuojaus ir urzgi, kad užsimokėčiau (o ką tu sau mislini: ant ko aš organą spausdinsiu, kuomi aš tu skaitlingų šventųjų paveikslus į organą sudėsiu, o juk aš ir mano gaspadinė taipgi pasižiūrėję į penkias Jezaus ronas nebusime sotūs. Todėl nei vienas savo duoklių neužvilkite! Kun. Bimba), o jei ne, žadi net iš skaitliaus išrinktųjų išbraukti. Kaip tankiai tau tokis upas užaina. (Kaip tik sutinku šikštų parapijoną. Kun. Bimba). Nemandrauk su mumis dikčiai, apsigaktuok, kad nerastum nedeldienį pikietus prieš savo birbintaniją, tuomet negrasinsi parapijonus, bet pats runysi (Ar siusti žadat? Kun. Bimba.) Vienok atsileidžiu ir siunčiu tą rublį.

Beje, su draugu susiginėjau: aš sakau, kad tu slapta ženotas, o jis — kad ne, kad senbernis. Kuris pralošėme — bus bačka. Mat pasižiūrėjus į tavo šventą burną, aš negaliu sau persistatyt, kad tu butum dar berneliu.

Parapijonas Ilgavyžis.

Ką kunigas daro ir ar jis turi, anot to rašto švento, "prie ko prisiglausti", ar ne — ne parapijonų biznis. Todėl tu "fundyk" tą bačką, o jei nori, kad už įžeidimą mano ypotos atleisčiau, tad sutverk "Kardininkų" kuopą ir per metus laiko prie parapijos prirašyk šimtą parapijonų, kitaip bus bėda.

Kun. Bimba.

"KELEIVIS"

Savaitinis Darbininkiškas Laikraštis.

"Keleivyje" telpa naujausios ir teisingiausios žinios; taipgi įvairūs iš gyvenimo bei moksliski straipsniai ir nemaža visokių eilių.

"Keleivio" Maikė yra plačiai pagarsėjęs kritikierius su savo tėvu, dabartiniu vyčių generolu. Taipgi į "Keleivį" tankiai atsilanko Džian Bamba.

"Keleivis" kainuoja: Metams \$1.50, pusei metų 90 centų.

Kas dar neturite, užsirašykite tuoj, nes skaitysite, juoksite ir džiaugsite!

Kreipkitės: "KELEIVIS", 28 Broadway, So. Boston, Mass.

DRAUGAI IR BIZNIERIAI!

Kuomet turėsite kokius spaudos darbus, neužmirškite

"KARDO" SPAUSTUVE,

Kuri atlieka gražiai, greitai ir pigiai visokius

SPAUDOS DARBUS!

SPAUZDINA plakatus, bilietus, kvitoms knygutes, konstitucijas ir t.t. Taigi kas turėsite kokį spaudos darbą, malonėkite kreiptis į "KARDO" Administraciją, o Jūsų reikalavimas bus išpildytas umai ir sąžiningai.

"KARDAS"

149 Millbury St.
Worcester, Mass.

"KARDO"

ADMINISTRACIJOJ

galima užsiprenumeruoti sekančius laikraščius:

"KOVA"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išsina Philadelphijoj, Pa.

"KELEIVIS"

Savaitinis

Kaina metams \$1.50c.

Išsina So. Boston, Mass.

"LAISVĖ"

Išsina 2 syk į savaitę

Kaina metams \$2.50.

Brooklyn, N. Y.

"NAUJIENOS"

Dieninis

Kaina metams \$5.00.

Išsina Chicago, Ill.

"RANKPELNIŠ"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išsina Škotijoj.

"TIESA"

Mėnesinis

Kaina metams \$1.00.

Išsina Pittsburgh, Pa.

Kiekvienas "Kardo" skaitytojas, kuris užsirašys pas mus virš minėtus laikraščius, gaus gražią dovaną knygomis.

"KARDAS"

149 Millbury St.,
Worcester, Mass.

Ar skaitai "Laisvę"?

Jeigu ne, tai tuojau užsirašyk arba pareikalauk vieno numerio pažiūrėjimui.

"Laisvė" yra didelis laikraštis, eina 2 sykiu per savaitę. "Laisvė" telpa daug naudingų straipsnių, apysakų, yra tam tikras moterų skyrius. Taipgi yra ir juokų skyrius, kuriame duoda įvairius patarimus ir atsakymus didis mokslininkas Orakulas, kunigo Bimbos žentas. Todėl visi kun. Bimbos parapijonai privalo susipažinti su Orakulu, o tai gana lengva, tik reikia užsirašyti "Laisvę" "Laisvės" kaina tik \$2.50 metams, pusei metų \$1.25.

Užsieny ir Canadoj \$3.50c.

Kreipkitės šiuo adresu: "Laisvė"

183 Roebling St.,

Brooklyn, N.Y.

50,000 KNYGU

VISISKAI UŽ DYKĄ

Kožnas vyras turi pareikalauti umu laiku vieną iš tų Stebuklingų Knygų. Vyrų, kurie mana alsivesti, vyrai ligoti, silpni, nerviški ir išnaikinti — vyrai negali pri darbo ir ne galingi naudotis priimamo gamtos — visi tie vyrai turi pareikalauti vieną iš tų didžiolių vertybių medikališkų knygų. Knyga ta pasakys kaip vyrai naikin sava gyvastį, kaip jie igauna ligas ir kaip jiems gali būti sugrąžinta sveikata, stiprumas ir spēkas trumpu laiku ir su mažais kaštais. Jeigu nori būti vyras tarp vyrų — stipras, resnas, energiškas vyras, ta knyga parodys kelią.

pamokinių. Ji yra krantovė žinios ir talpina tikrai tokius daiktus, katrus kožnas vyras, jaunas ir senas, turtingas ir biednas, nevedęs ir vedęs, sergąs ir sveikas, turi žinoti. Atmink, jog ta knyga yra absoliutiškai už dyką, užmokamą pačią. Ant konvertos nėra paduotos medikališkas vardas. Nieks ne gali žinoti kas ten yra, tik jius. Paduok sava vardą, pavardę ir adresą aiškei, atkirpk ir siusk tą Už Dyką Kupona.

Siusk Tą Už Dyką Knygos Kupona Šiandien.

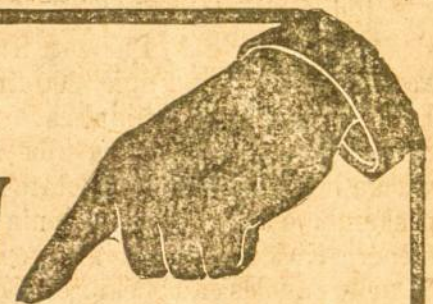
DR. J. RUSSEL PRICE CO., L.205 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Godotinasai:—Aš esu užinteresuotas jūsų Už Dyką Knygos Pasiūlynimui ir norėčiau gauti vieną iš tų knygų, umu laiku.

Vardas ir pavardė.....

Adresas.....

Miestas..... Stejtas.....

Ar Esi Kankinamas

Siūlisy arba Užnuodijimų Kraujo, Triperijų, Pulavimų, Nustipnėjimų Gyvybės, Užkrečiamais Ligais, Lytiškai Šlapinamais Organais, Dusulių, Negruomulavimu Vidurių, Prietvarkų, Slogomis, Hemoroidais, Reumatizmu, Pilvo, Jaknų, Pusles ir Inkstu Ligoms?

Ar turi skaudėjimus stenoose, sanariuose; galvos skaudėjimus; blogų apetitą; surugusį pilvą; atsiraugėjimus; ar vėmį; ar turi tulžies užpuolimus; apdengtą liežuvį; negerą kvapą; tamsius ratus po akių; ar negali miegoti; ar turi negerus sapnus? Ar esi nusilpnintas ir lengvai sujudintas; nerviškas, barningas ir arzus; pasargis ir visas sunykis iš ryto; nedrąsus ir šalinis nuo draugystės; nuliudys, priklaus ir nusiminęs? Musų knyga už dyką pasakys jums apie tuos daiktus aiškei ir lengvai kalboi teip, jog galesite suprasti ji ir naudotis jos patarimų.

Kelias į Sveikatą,
Stiprumą ir Energiją.

Pirmu
Kartu
Lietuvių
Kalboje
—
su Pa-
veikslais

Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

miera Biblijos 5 1/2 x 8 colius, turi 382 puslapius ir 379 paveikslėlius. Labai įdomi ir naudinga kiekvienai ypatai. Žmogus skaitydamas šią Bibliją ir taisydamas į paveikslėlius, (kurie perstatę kas buvo pirm sutvėrimo svieto ir iki užgimimui Kristaus), užmirš savo vargus ir džiaugsis jogiai tokią knygą įgijo, jam bus trumpi žiemės vakarai.

KAINA TIK \$1.00

Norinti gaut šią Bibliją, pinigų siųskit Expro ar Pašto Money Orderiu, arba registruotame laiške adresu:

A. V. BAGDONAS
4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

